

RÁKÓCZI Lapja

LANDERER és BIRŐK H. N. 210

SZABAD SAJTÓ NAPJA

Önismereti szókatyvasz nőnapra

Tavas van. Még nem látszik, az időjárás erősen ellenáll ennek a szabálynak, mondhatni itt van az ősz, itt van újra, csak nem oly kedves most énnem, mert már elég volt. Szóval tavasz van, a kiszebábot elégettük, a nagykabátot beakasztottuk a szekrénybe (és elővettük az esőkabátokat), és reményteljesen nézünk az aranylóan napsütötte tavaszjövőbe.

Tavasszal megváltozik a táj: rügyeznek a fák, előbújnak a föld melegéből az első hóvirágok, csipelnek a messzi délről visszatérő madarak, kinyílik a természet és vele együtt kinyílik... A NŐ!

Mert a tél elfedi azt, amit mi, férfiak, igenis látni akarunk. A hosszú kabátok, a vastag dzsekik még a sejtetés sejtetését is elrejtik. (Itt most nem ejtenék szót a csitrikről, akik a vesemedence és petefészek gyulladás ellenére a mínuszban is kipakolnak minden látnivalót.) Tombol a tavasz. Pattannak a rügyek. Szekrényben a télikabátok. És előbújnak a lányok, asszonyok, testileg-lelkileg megújítva. (Hmmm... A nőnap is tavasszal van. A new york-i nők is tudták, mikor kell esélyegyenlőségi projektjüket elindítani.)

Karinthy, aki egész életében a világ legnagyobb kérdésére kereste a választ, miszerint 'MI IS A NŐ?' (a válasz nem 42) Azt írja a Capillária előszavában: „Ülök egy szobában. Ember vagyok. Belép egy nő. Férfi leszek. Minél inkább nő lép be – annál inkább leszek férfi.” Ez így van rendjén. A múlt század végén nehéz volt férfinak lenni, mert ha valaki belépett a szobába, először el kellett döntenie, hogy az illető nő-e. De

a nőiség, mint a csodák csodája persze kikezdehetetlen, és az is marad, remélem. A külsínyen lehet alakítani, de a belbecs még akkor is virul, ha a gazdája nem akarja. Mert a férfi azonnal beleszeret a kedves eladónőbe, a postáskisasszonyba, a tanítónénibe. Egy kicsit. Az utóbbi-ba életünk minden egyes korszakában. És ezt nem kell szégyellni. Azal meg nem alázzuk meg a nőket, hogy nőként tekintünk rájuk.

Kissé álszent dolog ez, tudom, mert előre engedjük a nőket az ajtóban, de rögvést a fenekükbe is csípünk. Ha másképp nem, gondolatban. Mert mi ilyenek vagyunk. „Soha ne kérj bocsánatot érzelmeid kimutatásáért, mert ha azt teszed, akkor az igazságért kérsz elnézést.” És itt a tavasz, és ahogy a nők is egyre jobban kinyílnak, mi is egyre több fenékbe csípünk bele. Ha másképp nem, hát gondolatban. Baráti társaságban lekezelően beszélünk róluk, kérkedünk hódításaink emlékeivel, de cizelláltan csinálunk magunkból hülyét az imádott nő kedvéért. Észrevétlenül, akaratlanul, szerelmesen.

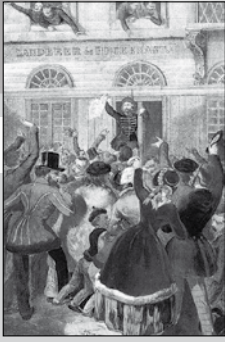
A nők nélkül nem lennének férfiak. Mi értelme férfinak lenni, ha nincs kinek megtartani hiúságunk vásárát. És a férfiak nélkül nők. Mi értelme nőnek lenni, ha nincs kinek megtartani hiúságuk vásárát. A férfi jutalma a nő; a nő jutalma az a tudat, hogy ő a jutalom. De a lényeg úgyis az, hogy aki belül jól van: az szép. Mindenhogyan, mindig. „Az, aki szép, az reggel is szép.” Aki így szép, az örömet szerez minden arrajárónak. Így, egyszerűen. Tavasszal. Én pedig csak annyit mondom: Köszönöm!

Mondi

*Nagy tisztelettel
 és örök megbecsüléssel
 köszöntöm szerkesztőségünk
 férfi tagjai nevében
 hölgy olvasóinkat
 a nemzetközi nőnap alkalmából.*

Papp Imre

Szabad sajtó napja

A Rákóczi Lap szívesen számol be a település polgárainak kiemelkedő tevékenységéről. Különösen örömmel tesszük ezt akkor, ha helyi sajtóorgánumunk jelenlegi, vagy korábbi készítőiről írhatunk. L. Murányi László volt jogelődünk, a Tárogató első főszerkesztője, jelenleg az Új Néplap munkatársa. Az ott megjelenő szociográfiai jellegű cikksorozatáért, kollégájával együtt elnyerte a Minőségi Újságírási Díjat (jőlehet az elismerés nem sajtó napi, de mi ez alkalomból kerestük meg László barátunkat), melyet tudomásunk szerint ez idáig vidéki újságíró még nem kapott meg. Ehhez szerkesztőségünk nevében gratulálok, és kérlek mondj néhány szót magadról, a cikksorozatról és természetesen a díjról.

A Rákóczi Lap szívesen számol be a település polgárainak kiemelkedő tevékenységéről. Különösen örömmel tesszük ezt akkor, ha helyi sajtóorgánumunk jelenlegi, vagy korábbi készítőiről írhatunk. L. Murányi László volt jogelődünk, a Tárogató első főszerkesztője, jelenleg az Új Néplap munkatársa. Az ott megjelenő szociográfiai jellegű cikksorozatáért, kollégájával együtt elnyerte a Minőségi Újságírási Díjat (jőlehet az elismerés nem sajtó napi, de mi ez alkalomból kerestük meg László barátunkat), melyet tudomásunk szerint ez idáig vidéki újságíró még nem kapott meg. Ehhez szerkesztőségünk nevében gratulálok, és kérlek mondj néhány szót magadról, a cikksorozatról és természetesen a díjról.

pbm

- Mint tudjuk, a mindennapi élet igen érzékeny pontját feszegették a cikksorozatban – a megyében is elharapózott „csicskáztatásról” írtatok. Honnan szereztetek erről tudomást?

- Tavaly szeptember elején kezdtünk foglalkozni a témával, mert akkor már egyre nyilvánvalóbb volt, hogy napjainkban egyre jobban terjednek a megyében is a szociális rabszolgatartás különböző formái. Elsősorban az uzsora, az úgynevezett csicskáztatás és a lakásmaffia-módszerek. Manapság egyre többen élnek így, végtelenségig kiszolgáltatott emberek kegyetlen kizsákmányolásából, másfelől pedig, egyre többen kényszerülnek elnyomva élni: ingyen dolgozva, fedélért és napi egyszeri, nyomorúságos ételért. A konkrét indítást az adta a sorozathoz, hogy híre ment: Kunszentmárton térségében, egy autó csomagtartójában, egy hullát találtak a rendőrök, aki életében tán csicska volt valakinél. A főszerkesztő kettőnkét állított az ügyre, Gelei József kollégával. A hullát nem találtuk, de ráakadtunk a témára.

- Nem tartottatok esetleges retorzióktól?

- Kicsit. Igyekeztünk bebiztosítani magunkat, de nem volt szükségünk védelemre. Egyetlen telefonhívás jött csak, éppenséggel nekem, de kiderült: a „kemény fiúk” sem annyira kemények, mint amennyire mutatják. Nagyobb gondot okozott számunkra a jogi támadhatatlanság. Sajnos csak a valós helyszínek és szereplők megnevezése nélkül írhattunk, hogy a cikkek miatt perbe ne vonjanak bennünket.

- Lett-e valami hatása az írásaitoknak?

- Nagy örömünkre, igen! Két településen, Kunszentmártonban és Tiszabón nyomozás indult az általunk feltárt ügyekben, és jó esély van arra, hogy az igazságszolgáltatás felülkerekedik az érintett bandákon, családokon. Reméljük hamarosan újabb eljárások követik ezt a kettőt. Részben talán az is a mi érdemünk, hogy a megyei rendőr-főkapitányság egy egyeztető fórum, kerekasztal létrehozását kezdeményezte nemrég, aminek az lenne a feladata, hogy összehangolja a szociális rabszolgatartás elleni küzdelemben érdekelt szervezetek, hatóságok fellépését.

- Találkoztatok-e meglepő mozzanatokkal az anyaggyűjtés során?

- Rengeteggel! Magunkfajta kívülállóknak döbbenetes volt például egyfelől a nagyfokú emberi jóhiszeműség és hiányosság, másfelől pedig a kegyetlenség és gátlástalanság, ami ezekben az esetekben találkozott egymással. De a legmelegebb az volt nekem, hogy Rákóczi falván is van uzsorás.

- Folytatódik-e a cikksorozat, vagy egyéb kényes témába fogtok kezdeni?

- Hamarosan folytatjuk. Egyfelől a szociális rabszolgaság további eseteinek feltárását, de vannak más területek is, amelyekre szívesen elkalandoznánk. Például az úgynevezett szocopolozásra, a szociálpolitikai támogatással épült lakásokkal kapcsolatos visszaélések világába. Az már biztos, hogy az uzsorasorozatot szolnoki részekkel folytatjuk.

- Hogyan érintett a díj? Volt-e korábban is ilyen, vagy ehhez hasonló elismerésben részesed?

- Az újságíró, hiába is tagadja, hiú ember, hiúbb az átlagnál. Nem egyszerűen csak jól esett, hanem büszke is vagyok rá. (Ezt maximálisan meg tudjuk érteni. szerk. megj.) A díj nyolc éves történetében valóban mi vagyunk az első vidékiek. Eddig csak a nagy országos lapok, folyóiratok országosan ismert munkatársai részesültek ebben a megtiszteltetésben. Úgy értesültünk, hogy a szakmai zsűriben mindig nagy vita szokott folyni a díjazottokról, de most vita nélkül, csak méltatások kíséretében, egyhangúlag döntöttek a grémium tagjai. Ez életem első újságírói díja, különös becsben is fogom tartani, mert a szakma adta...

- Életered egyik újságírói időszaka Rákóczi falvához kötődik. A Tárogató...

- Igen, az egy gyönyörű időszak volt. A rendszerváltozás időszaka, a kilencvenes évek legeleje. Még csak két éve éltem Falván, és meglepetésként ért, hogy üzent Bodács István, az akkori polgármester: lapot szeretne indítani a községben, nem vennék-e részt benne. Négyen voltunk meghívottak az első megbeszélésre: Bendó János tanár úr az iskolából, Tóth Lajos vállalkozó, ma polgármester, Papp Imre és jómagam. Lapot tervezni, a nulláról indítani, mindig gyönyörű dolog, és mi nagyon élveztük az úttörő munkát.

Képviselőtestületi ülés

2010. február 11-én képviselőtestületünk megtartotta idei első soros ülését. Az első és legfontosabb napirendi pont a 2010. évi költségvetés megtárgyalása volt. Tóth Lajos polgármester hozzászólásában elmondta, hogy a település teljes egészében ki van szolgáltatva a központi költségvetésből eredő normatív ellátási rendszernek, a saját bevételek nem jelentenek jelentős bevételt, ezért a költségvetésben nincs szabad mozgástér. Minden költségvetési évet megszorításokkal kellett kezdeni, de 2010. évben több mint 120 millió forint a költségvetés főösszegnek a csökkenése, ami elsősorban a normatív állami támogatás csökkenéséből adódik, ami kezelhetetlen problémákat idézhet elő.

Az intézményeknek súlyos terheket kell viselniük és komoly létszámváltozásokkal kell számolniuk. A település elmúlt 8 évére az volt a jellemző, hogy minden évben csökkentek a működési és üzemeltetési költségek, azonban az intézmények működési színvonala és a közigazgatási szolgáltatás színvonala nem csökkent, szinten maradt, volt, amikor növekedés mutatkozott. Egy ilyen pénzügyi, gazdasági, likviditási feszültséggel tele világban kell 2010. évben az önkormányzatnak és intézményeinek úgy működni, hogy a jövő nemzedékre is gondoljanak.

Sarkalatos pontja volt a költségvetési vitának az önkormányzat által – az óvoda bővítésének céljára – megvásárolni kívánt ingatlan vételárának előteremtése. A képviselő-testület egy része azt az álláspontot képviselte, hogy jelen helyzetben – noha a költségvetésben kiadási tételként szerepel nem célszerű most ilyen kiadást tervezni. A Rákóczi út 62. szám alatti ingatlan megvásárlását abban az esetben tudja a képviselő testület elfogadni, amennyiben nagyon komoly szakmai indokok alapján van arra szükség. Javaslat született ezért az ingatlanvásárlás összegének a költségvetésből való kivételére.

Ezt követően azt a képviselői indítványt, miszerint a Rákóczi u. 62. szám alatti ingatlan megvásárlásának jóváhagyását a képviselő testület soron kívüli ülésen, - 2010. márciusában – ismételt napirendi pontra tűzi, a testület egyhangúlag elfogadta.

A fenti vitát követően került sor a költségvetési előterjesztés szavazására, melyet a képviselő-testület egyhangúlag elfogadott, és rendeletet alkotott a 2010 évi költségvetésről.

A következő napirendi pont az önkormányzat által működtetett intézményekben történő létszámcsökkentéssel kapcsolatos határozat meghozatala volt. A képviselő-testület határozatával elfogadta, hogy az általa fenntartott intézményekben önkormányzati szinten az alkalmazottak létszámát 104 főről 98 főre csökkenti. A testület leszögezte, hogy az önkormányzat költségvetési szerveinél a meglévő üres állás-helyeken az előreláthatólag megüresedő állás-helyeken, vagy tervezett új állás-helyeken, illetve szervezeti változás, feladatátadás következtében az önkormányzat fenntartói körén kívüli munkáltatónál a létszámcsökkentéssel érintett állás-helyeken foglalkoztatottak – munkaviszonyban töltött ideje folyamatosságának megszakítása nélkül – foglalkoztatására

nincs lehetőség.

Napirenden volt még

- a helyi iparüzési adóról szóló önkormányzati rendelet megalkotására,
 - a pénzben és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 3/2007. (II. 21.) ÖK rendelet felülvizsgálatára,
 - a gyermekvédelem helyi szabályairól szóló 7/2007. (IV. 02.) önkormányzati rendelet módosítása,
 - a közbeszerzési terv és az éves statisztikai összegzés jóváhagyása,
 - a közbeszerzési Bíráló Bizottság elmúlt évi tevékenységének értékelése és újrapaszírtása,
 - a 2010. évre szóló Közfoglalkoztatási Terv jóváhagyása,
 - a szavazatszámoló bizottság tagjainak, valamint a kisebbségi szavazatszámoló bizottság tagjainak megválasztása,
 - a Falugondnokság Kft alapító okiratának módosítására, új felügyelő bizottsági tag kinevezése,
 - az ÁMK II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény 1. évfolyamára történő beiratkozás időpontjának meghatározása,
 - az Általános Művelődési Központ Rákóczi Alapító Okirat módosításának jóváhagyása.
 - a „Virágoskert” Óvoda és Bölcsődébe történő beiratkozás időpontjának meghatározása.
 - a Virágoskert Óvoda és Bölcsőde Szervezeti és Működési Szabályzatának módosítása,
 - Rákóczi Alapítvány 2010. évi kulturális és rendezvényterve.
- Ezt követően napirenden felül szóba kerültek még egyéb, a város életét érintő kérdések, felvetések.

dr. Vörös Mária

a 2009. évi szabálysértési ügyintézésről

Az elmúlt évben a Polgármesteri Hivatalhoz 55 szabálysértési feljelentés érkezett. A feljelentett személyek száma 55 fő volt. Hatáskör, illetékesség hiányában 5 ügyben a keletkezett iratokat másik, az eljárásra jogosult hatóságnak továbbítottuk, 18 személlyel szemben az eljárást megszüntettük, ebből 3 esetben szabálysértés hiánya miatt, 12 esetben nem volt megállapítható szabálysértés elkövetése, az elkövető kiléte vagy tartózkodási helye, két esetben egyéb ok (pl. illetékh-

ány) miatt. A cselekmény csekély súlyára vagy az elkövető személyére tekintettel 9 esetben figyelmeztetés kiszabására került sor. Pénzbírságot 23 esetben szabtuk ki, a bírság átlagos nagysága 8.174.- Ft volt. A bírságok 24 %-át az eljárás alá vont személyek önként befizették, a többi esetben a végrehajtás folyamatban van.

*Dr. Csapó György László
jogi, szabálysértési ügyintéző*

Rászorulóknak segítése

A Polgármesteri Hivatal munkatársai a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulása Gyermekjóléti és Szociális Szolgáltató Központ közreműködésével 23 családnak tudott segíteni a téli tüzelő gondjain.

Az Önkormányzat területén nagyon kevés a kivágásra érett fa, ezért zömében vastagabb ágak, gallyak nyesedékek illetve fazúzalék került kiszállításra. Ezt a munkát a Település- és Intézményellátó Szolgálat munkatársai a Falugondnokság Kft. segítségével végezték el. Minden prob-

lémát nem tudunk megoldani, de ha valakinek egy heti tüzelő gondját sikerült orvosolni úgy gondoljuk már megérte.

Lakossági felajánlás is történt ez ügyben, innen is sikerült több kocsi tüzelőanyagot elszállítani. A felajánlást ezúton köszönjük!

Tisztelettel:

*Kara István
Település- és Intézményellátó Szolgálat; intézményvezető*

Szociális ellátások február hónapban

Február hónapban egy alkalommal ülésezett a Szociális Bizottság.

Átmeneti segítyt 20 fő részére (átlag 4000 forintot), rendkívüli gyermekvédelmi támogatást 27 család részére (gyerekenként 7 400 forintot), normatív lakásfenntartási támogatást 21 háztartás részére (családonként átlag 5000 forintot) állapított meg.

Jegyzői hatáskörben döntöttek még 12 család rendszeres gyermekvédelmi támogatásáról, 14 fő rendelkezésre állás támogatásáról, fejenként 28 500 forint összegben. 19 fő részére alanyi jogon, 3 fő részére normatív alapon, még 4 fő részére méltányossági alapon ítélték meg közgyógyellátást. Ápolási díj 1 fő részére került megállapításra.

Nemzeti ünnepünkre készülődve (48-as emlékmű felújítása)

Tüdőszűrés a Varsány Községi Házban

Még mindig utazunk

Előző számunkban közöltük a Jászkun Volán Zrt. vezérigazgatójával váltott levelünket Rákóczifalva tömegközlekedéséről. Ebben említést tettünk arról, hogy Tóth Lajos polgármester úr kezdeményezett egy beszélgetést a cég vezetőivel, melyre most visszatérünk. Polgármester úr alábbiakban foglalja össze Sziráki Pál vezérigazgató úrral folytatott tárgyalását.

A cég vezetősége nagyon nyitott volt problémáinkra a beszélgetés során, annak ellenére, hogy hangoztatták, Rákóczifalva kiemelt helyen

szerepel járatsűrűség, a szolgáltatás minősége tekintetében a vállalat stratégiájában.

Az a kérésük, hogy ne általánosságban jelezzünk problémákat, hanem konkrét eseteket. (Például: késnek a járatok, zsúfoltak a járatok, ezzel nem igazán tudnak mit kezdeni, de azzal annál inkább, hogy késett a 23 óra 30-as járat, vagy zsúfolt a reggel 6,20-kor induló járat!) Csak megjegyzem: ehhez lenne szükség arra, hogy az ingázók jogos panaszait közreadnák vagy a Jászkun Volán honlapján erre kialakított felületre, vagy Rákóczifalva város honlapjának fórum rovatában.

Nyomatékosan kérte Sziráki vezérigazgató úr, hogy panaszainkban pontosan jelöljük meg azokat a járatokat, amelyek zsúfoltak, hiszen ez általánosságban – szerintük – ez nem így van. Vannak – sajnos - üresjáratok is. Mivel többségében a reggeli járatokról szóltak az eddigi felvetések, így ők vállalták azt, hogy a reggeli – 6-8 óráig terjedő – időszakban utasszámlálást fognak végezni. Ennek kiértékelése után tudnak beállítani nagyobb befogadó képességű buszt. Azt azonban mindenkinek meg kell értenie – kérték -, hogy kizárólag csúcsidőre, csúcsterhelésre nem tudnak tervezni és járatot beállítani, pusztán anyagi okok miatt sem! De figyelembe kell venni a buszvezetők terhelhetőségét is. Kértem annak lehetőségét is megvizsgálni, hogy ne helyközi, hanem helyi járat legyen a rákóczifalvi. Persze ennek ránk nézve anyagi vonzata is van, mivel Szolnok Megyei Jogú Város önkormányzata hozzájárul a helyi közlekedés fenntartásához, így a megnövekedett úthossz miatt valószínűleg ránk is hárulna ez esetben plusz költség. Bár említettem azt is, hogy ez nem teljesen plusz kiadás, mivel a helyközi közlekedést váltaná ki. A helyijárat mellett és ellene rengeteg érv szól. Többek között a vonaljegy ára, de említhetném a munkáltatók által térített helyközi közlekedési hozzájárulás problematikáját is. Hangsúlyozom, ezt senki ne vegye készpénznek, eldöntött

ténynek, ez javaslat, képlékeny dolog, pillanatnyilag még csupán a felvetés szintjén járnak. Jó lenne az utazó közönség véleményét is hallani e kérdésben.

Sziráki úr említette, hogy a közlekedési eszközök állapotának, a férőhely hiányát, annak kifogásolását az indíthatta el, hogy városi buszokat is forgalomba állítottak a Rákóczifalva – Szolnok vonalon. Köztudott: a városi buszokon több az állóhely (20 – 25 perces útról van szó) és kevesebb az ülőhely.

- Nem! A felvetésemben az szerepelt, hogy ezeken a beállított járatokon egyszerűen a tömegben nincs kapaszkodási lehetőség és ráadásul rettenetesen benzinszagúak voltak. Megjegyzem a levelem kézhezvételét követően visszakaptuk a megszokott buszt.

Akkor újra hangsúlyozom, hogy ilyen esetekben konkrét panasszal kell élni (járatszámmal), ahhoz, hogy orvosolni tudják a problémát. Azt tapasztaltam, hogy a Volán vezetői nyitottak minden probléma megoldására, több ok miatt! Legfőképpen azért, mert Rákóczifalva viszonylatában igen nagy számú ingázóval van dolguk és az ő megelégedettségük egyik meghatározó tényezője tevékenységüknek.

Még a tarifahatárokról esett szó. Ezt is kifogásolták az utasok – a Nyár úti megállónál már magasabb díjat kell fizetni, mint az előzőknél –. Ez jogszabályi előírás, ebben nem tudnak lépni. 5 kilométerenként vannak a tarifa határok kijelölve és ez a mi esetünkben rákóczifalvi lejáróhoz esik. Sőt, ha helyközi járaton változást akarunk eszközölni, ahhoz a Regionális Közlekedési Igazgatóságnak (Debrecen) és a minisztériumnak is hozzá kell járulni.

Beszélgetésünk során felvettem azt is, hogy a reggeli órákban rengetegen mennek a kórházba – akár dolgozni, akár betegként. Ezen utasoknak át kell szállni. Kérdeztem: mi lenne, ha reggel egy – két busz útját a Szent István hídon vezetve, a Kórház érintésével vinnék a Vasútállomásra, majd a Buszpályaudvarra? Ígéretet kaptam arra, hogy megvizsgálják ennek a lehetőségét. Persze erről megint nagyon fontos az érintett utasok véleményének ismerete. Hisz ez nekik lesz jobb, vagy rosszabb! Az utazó közönség mondja el véleményét ezzel kapcsolatban, akár a Rákóczi lap hasábjain is. (Erre a Rákóczi Lap nyitott. Szerk. megj.)

Tájékoztattak arról, hogy egy nagyon fontos beruházást terveznek: a 442. sz. főközlekedési út és a Vörösmező út sarkán egy un. decentrum épül, ami azt jelenti, hogy innen a helyközi járatok csatlakozhatnak a belső városi járatokhoz. De év végéig a helyközi közlekedésben is kiépítik a GPS-rendszert, és ezzel a menetrendszerűséget nagyon jól tudják követni.

Nem győzöm hangsúlyozni, hogy minden konkrét utaspanasz fontos a számukra, így élnünk is kell ezzel. Személy szerint én jónak tartottam, amikor a közmeghallgatáson vállaltad, hogy leszel az ingázók szószólója, mert így az érintetteknek van kivel tárgyalni. (Gondoljunk bele: napi kétezer ingázóval nem tudnak leülni tárgyalást folytatni!) Azt hiszem az első eredményei már látszanak is!

pbm

IV. TENGELYES PÁLYÁZATOK FALVÁN

A Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület Rákóczifalvai irodájába az ÚMPV LEADER IV. tengely felhívására 29 pályázat érkezett be.

Az Közép-Tisza-Zagyva térségben az ÚMPV LEADER program keretében 11 célterületet jelentetett meg az akciócsoport. Legnagyobb érdeklődés a „Hagyományokat őrző kiállítóhelyek, bemutatóhelyek fejlesztése” elnevezésű közösségi célú fejlesztés iránt mutatkozott, 6 pályázat érkezett erre a célra. A „Hagyományokat őrző rendezvények fejlesztése, megvalósítása” elnevezésű rendezvény célú kiírásra 5 pályázat érkezett. Míg az „Egészséges életmódra nevelés infrastrukturális feltételeinek javítása” elnevezésű vállalkozási célú fejlesztésre 4 pályázati projekt elképzelést nyújtottak be. Pályázatok benyújtásában a legaktívabb Rákóczifalva városa volt, összesen 9 pályázattal, melyből a közszféra 2-t, a társadalmi szféra 5-öt, az üzleti szféra 2-t készített.

A „Hagyományokat őrző rendezvények fejlesztése, megvalósítása” célterület egyik pályázata a IV. Döme Napi Vigasság – Mackónap Rákóczifalván elnevezésű projekt, melyet az önkormányzat nyújtott be szakmai és pénzügyi együttműködés keretében. A pályázat kapcsolattartóját Császiné Csáti Rékát kérdeztük a 2010. évi tervekről:

CSCSR: A Döme Napi Vigasság 2010. augusztus 14-én egész nap várja majd az érdeklődőket. Hagyományteremtő céllal kezdjük, s immáron negyedik alkalommal rendezzük meg ezt a jókedvű családokat, fiatalokat, gyermekeket megszólító rendezvényt, melyen ezúttal a rákóczifalvi hagyományörző csoportok, együttesek mellett a kistérség egy-egy művészeti csoportja is fellép. Például a Kötelekről érkező Rozmaring Népdalkör tagjai ezúttal nem csak énekelnek, hanem megmutatják a közönségnek, hogyan készül az igazi, házi csigatészta. Emellett nagyon fontos, hogy idén ismét

rendezzük maciszámlálást, tehát senki ne felejtse otthon kedvenc mackó figuráját, kabaláját, szeretnénk megközelíteni a Guinness Rekordot. Reményeink szerint pályázatunk sikeres lesz, s a támogatás segíti terveink megvalósítását!

A „Helyi sajátosságú területek, szolgáltatások térségi fejlesztése” célterületre az önkormányzat az „Alkotótábor fejlesztése Rákóczifalván” megnevezésű projektet nyújtotta be. Terveik szerint az un. Roca tanyán alkotótábort hoznak létre, melyhez a kiszolgáló szociális épület megvalósítására pályáztak. Az alapelképzelésről Tóth Lajos polgármestert kérdeztük:

TL: A turnusonként 25-29 fő táborszervezőt is kiszolgáló alkotótáborba a néptánc, lovaglás és más művészeti tevékenységet kedvelőket várunk, szervezünk. Fontos lépés ez a falusias táj jellegű szolgáltatások beindításában, hiszen igen nagy igény mutatkozik a helyi diákok, de a térség fiataljai körében

is a hasznos kulturális, művészeti, illetve sport jellegű tevékenységek üzése iránt. Szeretnénk az alkotótábor művészeti tevékenységét hosszú távon, kiemelkedő színvonalon országosan elismertté tenni!

A pályázatok aktuális állásáról kérdeztük a KTZVE munkaszervezet vezetőjét:

SZR: Jelenleg a pályázatok értékelése, pontozása zajlik, rövidesen postázni tudjuk a befogadó leveleket. A benyújtott pályázatok szakmai minősége igen eltérő, objektív pontozással biztosítjuk az esélyegyenlőséget, az egyenlő elvű elbírálást. Reményeink szerint még március hónapban sikerül a helyi döntéseket meghozni, hogy a végső döntésre is sor kerülhessen április letelején. **Honlapunkon minden aktuális információ olvasható: www.ktzve.hu** pbm

„Ha már itt élek, éljek együtt a településsel...”

A már elolvadt, így képzeletbeli hógolyózt Jobbágyiné Incze Erzsébetnek dobom tovább, akivel – mialatt nagyon kellemes két és fél órát töltöttem el a hírlap pavilonban – sokat megtudtam Rákóczifalva titkos életéről is. Remélem, Erzsikéről is sikerült az olvasók számára izgalmas portrét „festenem”.

Hol születél, hol töltötte a gyerekkorodat?

Berettyóújfaluban születtem. Az általános iskola mind a nyolc osztályát különböző helyen végeztem, mert a családnk állandóan vándorolt. Volt, hogy földműveléssel foglalkoztak, tanyán laktak a szüleim a Dunántúlon, de apám volt boltvezető is. Én Berettyóújfaluban születtem, de laktunk Biharugrán, Darvason, Kabán, Tiszaigaron, Rétság, Martonvásárhelyen, Szolnokon, és végül onnan kerültem Rákóczifalvára.

Ez nagyon kalandosnak hangzik. Miért vándoroltatok ennyit? Mesélnél a szüleidről is?

Édesapám családjáról annyit tudok, hogy a nagyapja elsütötte Gábor Áron rézgyújtját. Apám 1898-ban született Erdélyben, Brassóban. Édesanyám is erdélyi, és ahogy emlékszem az elbeszéléseiből, cselédek is tartottak, ennek ellenére anyámnak minden ház körüli munkát meg kellett tanulnia, még a disznóvágást is. Apám jogi egyetemet végzett, majd katonára lett, mindkét nagy háborúban harcolt. A második világháborúban a magyar-román hadsereggel voltak Németországban is; édesanyám mesélte, hogy a család (ő a két nagyobb testvéremmel) ekhós szekéren ment a sereggel. Apám egy ízben nem teljesítette a parancsot, amivel embereket mentett meg a Dunántúlon. A háború befejezése után azonban nem ment vissza Romániába, így a családnak nem volt könnyű Magyarországon.

Hogyan tudta édesapád összetartani a családot ilyen nehézségek közepette?

Ő egy szigorú, de lelkiismeretes, talpig becsületes ember volt. Mindig vándoroltunk a munka után, az igaz, de jó nevelést kaptunk. A testvéreimmel sze-

rettük egymást, és vigyáztunk egymásra. Ha valami rosszat tettünk, és önként bevallottuk, soha nem kaptunk ki, de az árlkodást nem tűrte apám. Sokan ki is nevettek a becsületesége miatt. Amikor boltvezető volt, és elfogyott a cigarettája, inkább a másik üzletből kért hitelbe, minthogy abból a boltból vegyen el, ahol dolgozott.

A cikkeid alapján sokan túl szigorúnak embernek tartanak, de amit most elmondtál, jól példázza az életszemléletedet...

Sajnos manapság nem divat tisztességesen, elvek szerint élni. Itt vagyok a város közepén, sok mindent látok. Látom azokat, akik eldobálják a szemetet, hallom a gyerekeket, úgy káromkodnak, hogy belepurulok. Leverik a fecskéfészket a pavilonról, ugrálnak a szabadságharc emlékművén, kirugdossák a virágtartókat. Az emberek beállnak autóval a kút mellé, elállják autóval a bejáratot, nem törődnek az állatikkal. Sajnos, amíg nincs büntetés, ez így is lesz. Húsz éve egy kézfogásnak jelentősége volt. Itt is volt egy néni, akitől a fiam házat vett. Hiába ígértek rá neki ötszázezer forintot, ő azt mondta, hogy már megegyezett a fiatalemberrel. Ma már az írott szó sem kötelez. Ezen kívül nagyobb baj, hogy az emberek egymásra sem figyelnek oda. Sőt, ha lehet, a másik alá tesznek, rengeteg történetet hallok feljelentgetésekről, holott két szomszéd ezt egy csésze kávé mellett megbeszélhetné. Sokan jönnek hozzám tanácsért, vagy csak elmondani, hogy mi bántja őket. Én úgy gondolom, ha már itt élek, éljek együtt a településsel.

Régen miben volt más az emberek élete?

Például a kollégák nem csak munkatársak, de barátok is voltak. Sokszor megréztük egymást, én egyszer rózsaszín biliben virslit pudínggal és sörrel összeöntve adtam egy kollégámnak névnapjára. Meg is kaptam a választ, árokpárti száraz kórót kaptam Erzsébet napra! Emellett azonban összetartottunk, odafigyeltünk egymásra. Egyszer lemaradtam az utolsó buszról, és nekiálltam stoppolni, mire egy német kamionos állt meg. Évekig tartó barátság lett belőle. Ma ki merne szállni egy külföldi kamionba? Aztán volt olyan is, hogy egyszer szaladtak be a gyerekek, hogy itt van egy ember a kútnál, aki nem tud beszélni! Kiderült, hogy egy francia fiatal fiú kerékpárral túrázott erre. Elvittem saját költségemen a vidámparkba, az állatkertbe; velem is szoros barátság alakult ki, innen a fiam kerékpározáshoz való kötődése.

Hogyan lettél hírlapíró itt, Rákóczifalván?

Miután az újszászi közlekedési szakközépiskolában végeztem, a Volánál kezdtem el dolgozni. 1976-ban kerültem erre a vonalra kalauzként, '82-ben pedig ide is költöztünk. 1989-ig kalauz voltam, aztán lett egy kis standom itt, ahol zöldséget-gyümölcsöt és már hírlapot is árultam. Ez a mostani 1997-ben épült. Egyébként így kerültem kapcsolatba az újságírással is. Először csak árultam, akkor még a Tárogatót, aminek polgármester úr volt a főszerkesztője.

Három fiam van, a két kisebbel nagyon szoros a kapcsolat, büszke is vagyok rájuk. Mind a ketten egy vagyonvédelmi Kft-nél dolgoznak. Árpi, a középső fiam Szajolban lakik, szeret túrázni, neki köszönhető, hogy a rákóczifalvi

ÍGY ÍRUNK MI

kerékpárutat jegyzik a kerékpáros világtérképen, és volt nemrég egy kiállítása is söröskupákból a Macimúzeumban. Gábor, a legkisebb régen kick-boxolt, szerveztem is egy versenyt itt, a Sportcsarnokban. Nem tudtam, hogy a szövetségtől engedélyt kell kérni ilyenkor, így kaptam is egy dörgedelmes levelet tőlük. A vándorszerűleg egyébként elkerült Esztergomba, de aztán a mieink visszanyerték, most is nálunk van. Gábor fiam itt lakik Rákóczifalván, a barátnője főiskolás, így még nincs unokám. Úgy alakult, hogy nem az édesapjukkal élek. Miklóssal, a párommal 18 éves korunk óta ismerjük egymást, csak jót mondhatok róla, mert este meleg vacsorával vár, gondozza a kertet, segít a befőzésben, elintézi mindent, amíg én az üzletben vagyok. Még arra is rá tudtam venni, hogy a két macskámat beengedje a házba, amikor az a nagy hideg volt, bár megjegyezte, hogy lassan jobban szeretem őket, mint a saját páromat.

Mivel foglalkozol a bolton kívül?

Először is, itt is tudok egy kis szabadidős elfoglaltságnak hódolni, mert mindent rejtvényt megfejtek egy üres papíron úgy, hogy az újságba nem írok bele. Amikor nincsen forgalom, olvasok, legszívesebben a természettel kapcsolatos újságokat lapozgatom, könyvekben pedig az életregényeket, történelmi regényeket szeretem. A kedvenc tv-csatornám a National Geographic, és van egy befogadott cicám, akinek már egy kölyke is van, saját kezűleg főzök nekik. Mivel a családjunk nagyon szét van szóródva, a családlátogatás is sok időt elvisz. Öt testvérből rajtam kívül már csak a budapesti húgom, és a Németországban élő öcsém maradt.

Látom, hogy pár sportoló képe ki van ragasztva a falra. Sportoltál valamit fiatal korodban?

Nem, tulajdonképpen a gyerekeim hatására kerültem kapcsolatba a sporttal. A focit és a kézilabdát is támogatom Rákóczifalván: jegyeket árulok, szponzorokat gyűjtök. Szégyen egyébként, hogy még a 300 forintos jegyekkel is be akarnak csapni, ami persze nem sikerül, mert pontosan emlékszem minden eladott jegy tulajdonosára.

Mint üzletasszonyt, hogyan érintett a válság?

Körülbelül 30%-kal kisebb a forgalom, pedig szombaton és vasárnap is nyitva vagyok.

A legtöbben lottót vesznek, aztán a telefonfeltöltés, az újság és a cigaretta következik. Már eszembe jutott, hogy a cikkek miatt nem jönnek ide a fiatalok... Egyébként azt látom, se igény, se pénz nincsen a kultúrára. A Jókai és a Magyar Festők sorozatból három példány fogyott el, ebből kettőt-kettőt a fiam vett.

Ha varázsló lennél, mit változtatnál meg Rákóczifalván egy pálcasuhintással?

Az első: minden utcában betonút lenne. A második: a szegénységen és munkanélküliségen enyhítenék egy zöldség- és gyümölcsfeldolgozó létesítésével. Harmadjára csodaszép termálfürdőt varázsolnék ide.

Hegedűs Linda

Urbánné Kelemen Rózsa: Hónapsoroló

Január a havon járó
tavaszváró a február
március a szélkiáltó
április esőre vár
május a szerelemhónap
június virágözön
július melegtől kókad
augusztus gyümölcessel köszön
szeptember langy esti szellő
október orcádba csipent
november fagyos tekergő
december megbocsát mindent...

„Csing-ling-ling – száncsengő”

Február 11-én nagy öröm érte a kisiskolásokat. Horváth Feri bácsi felajánlotta, hogy az óvodások után az 1. és 2. osztályosokat is megszáncóztatja. A gyerekek várakozással és izgalommal tele várták, hogy csengőszóval megérkezzen a két almásderes által húzott szán. Feri bácsi elmondása alapján minden évben megszáncóztatja nemcsak a rákóczi falvi, hanem a szolnoki és szajoli lurkókat is.

Tanulóink nagyon élvezték a szánkózást, a fehér határ gyönyörű volt.

Kérjük, hogy a továbbiakban is tartsa meg ezt az önzetlen szokását, nekünk maradandó élményt szerzett ezzel!

Köszönjük szépen Feri bácsi!

Alsó tagozatos munkaközösség

Farsangolás, busójárás

Az általános iskola alsó tagozatos osztályai az idén az eddig megszokottaktól eltérően ünnepték a farsangot. Az alsós projekt keretében már február 19-ét, Zsuzsannát megelőzően készültek a jelmezek, a busóálarok. Az elkészült jelmezekben töltötték a gyerekek a rövidített órákat, a szünetekben pedig megnézhatték egymás jelmezeit. Délben a csarnokban kezdődött a felvonulás, melynek végén kihirdették az osztályok bálkirálynőit, bálkirályait. Rövid pihenő után következett az idei újítás, a busójárás. 15 órakor indult a zajos, vidám menet Vas Béla bácsi vezetésével. Az osztályok a tanult farsangi dalokat, farsangi mondókákat harsogva vonult a Varsány Községi Ház elé. Itt közösen ismét verseltek, daloltak a gyerekek, búcsúztatva a telet. Ezek után a vidám menet visszaballagott az iskola udvarára, ahol Béla bácsi búcsúztató szavai közepette elégettük a telet jelképező szalmabábot.

Most jött aztán a meglepetés!

A tél búcsúztatása nem történhet meg fánkevés nélkül, így mire a „télbaba” elporladt, megérkezett a fincsi csokis fánk és a forró tea! Így végül vidám hangulatban, vidám falatozás

közepette búcsúztattuk az idei telet, és mivel e jeles napon a pacsirta is megszólalt, bizakodva várjuk a tavaszt!

A rendezvény sikeres lebonyolításához sok segítséget kaptunk.

Köszönjük : Nádas Imréné Erzsike és a nyugdíjas klub tagjai, Páldi Ernőné Erzsike néni, Tóth Róbert vállalkozó, 404-es COOP bolt, Csüllög Gábor segítségét.

Hőnyi László

ISKOLA

Minden napra egy alma

MINDEN NAPRA EGY ALMA - az egészségünk záloga

Biztos emlékeznek még a kedves olvasók - van aki szülőként, van aki nagymamaként hallhatta unokáitól - hogy általános iskolánkban az elmúlt években lehetősége volt diákjainknak minden nap 1-1 pohár iskolatej elfogyasztására, amelyért még fizetniük sem kellett. Szívesen fogadták gyermekeink e friss, egészséges italt, mely az egészség megőrzését hivatott szolgálni. Ebben a tanévben a „Minden napra egy alma” akció vette kezdetét, melyhez intézményünk is csatlakozott.

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium iskolagyümölcs programot indított, mely arról szól, hogy a 6-10 éves korosztály tagjai ingyen jutnak naponta egy-egy darab almához 2010. január 4-től egészen június 15-ig.

A teljes program 685.000.000 Ft, az összeg 69%-a uniós forrás, a többi állami támogatás.

Az akcióban részt vevő intézmények térítésmentesen kapják a vitamindús gyümölcsöt, melynek ellenértékét a szállító cég utólag kapja meg. Iskolánk eredményesen pályázott erre a programra, így 2009 decemberében együttműködési megállapodást írtam alá a Dél-Alföldi Termelői Értékesítő Zrt-vel. 2010 január elejétől hetente egy alkalommal érkezik az almaszállítmány, melyet az alsó tagozatos tanulóknak juttatunk el. Meg kell említenem azt is, hogy ez a feladat plusz munkákat ró intézményünkre, hiszen szigorú napi adminisztrációval jár ez az új uniós pályázat. Emiatt

térségünkben kevés iskola pályázott erre a programra. Szeretnék idézni a szállító cég leveléből: „Ezúton is köszönjük együttműködését, és azt, hogy döntésével nem csak a gyerekek egészséges táplálkozását, de a magyar termelőket és a magyar termelés jövőjét is segíti.”

Örömmel olvastam ezeket a gondolatokat, hiszen megerősített abban a hitemben, hogy az iskola nevelő szerepe egyre nagyobb jelentőségű.

A Minden napra egy alma című kezdeményezés iskolánkban elérte célját. Remélhetőleg hozzájárul tanulóifjúságunk táplálkozási szokásainak pozitív irányba történő elmozdításához, s bízom abban, hogy a régi mondásban megfogalmazott gondolat igaz lesz gyermekeinkre: „Minden napra egy alma, az orvost távol tartja.”

*Tímárné Fischer Magdolna
intézményegység-vezető*

Táncház a Rákóczi Néptáncgyűttessel

2010. február 27-én, szombaton rendeztük meg a Varsány Községi Házban az OKM által támogatott „Tengertánc” programsorozat harmadik rendezvényét, mely a téltemetés-tavaszköszöntés jegyében zajlott.

A gyerekek a játszóházban rongybabát készítettek, melyeket az udvaron rakott máglyán elégetve jelképesen elbúcsúztattuk a telet. Ezek után népi gyermekjátékokat játszottak és dél-alföldi táncokat tanultak Vas Béla néptáncoktató vezeté-

sével. Közben a vállalkozó kedvűek szép hajfonatokat készíthettek.

Az ifis csoport rövid bemutatója után mezőségi táncokat tanulhattak a jelenlévők Györe Ágnes néptáncpedagógus irányításával. Muzsikált a „Dalamáris együttes.

Legközelebbi táncház március 20-án lesz, mindenkit szeretettel várunk!

Hőnyiné Nagy Erzsébet

Jelképeink

Az Ovi – Galéria tavaszi kiállításának címe: „Jelképeink”. Mik is azok a jelképek? A jelképek mutatják meg hovatartozásunkat, ragaszkodásunkat, szeretetünket. Fontos, hogy az intézményünkbe járó gyermekek ismerjék legfontosabb nemzeti, és helyi illetőségű jelképeinket, zászlóinkat, címereinket. Erre hivatott most ez a kiállítás.

Március van, a tavasz első hónapja. Ez a hónap a legalkalmasabb időszak arra, hogy mindezt megtegyük, hiszen ebben a hónapban ünnepeljük az egyik legjelentősebb nemzeti ünnepünket, március 15-ét, és március 27-én városunk névadójának II. Rákóczi Ferencnek a születésnapját. E két ünnep kapcsán zászlókat, címereket festünk, színezzük, és örömmel mondjuk a két soros mondókát: „Piros, fehér zöld, ez a magyar föld.”

Mit keresnek itt a fegyverek?

A történelmünk során, de a két jeles ünnepünk esetében is fegyvert kellett fognunk hazánk és szabadságunk védelmében.

Az óvodás gyermek a közvetlen környezetét ismeri, sze-

reti, tehát közel áll hozzá a lokálpatrióta szemlélet. Ezen keresztül vezet az út, a haza iránti szeretet megalapozására.

A kiállításunk létrejöttét intézmények, civilszervezetek, egyének támogatták. Támogatóink köre és a műsorunk előadójának összetétele is azt sugallja, mindez közös ügyünk, közös feladatunk.

A műsorunk előadói voltak: Mezei Barnabás - 2. b. osztályos tanuló, Bozsó Áron - 7. b. osztályos tanuló, Hóvirág csoport, Búzakalász citerazenekar.

Támogatóink: RákócziFalva Város Önkormányzata, Varsány Községi Ház, Macimúzeum, Kuruc Hagyományőrző Egyesület, Rákóczi Lovasai Egyesület, Kocsis Mihály fafaragó, Antal Borbála szalmafonó, Tóth Renáta, Papp Imre.

Kiállításunkat az érdeklődők március 20-ig tekinthetik meg.

*A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde
Hóvirág csoportja*

Farsang az idős klubjában

Február a bálok, a farsang időszaka. Ebben az évben nagy izgalommal készültünk a farsangi műsorra. Fájt a torkunk, berekedtünk, mindez nem számított. Nagyik, dédik, mókázgattunk, jót kacagtunk, termet díszítettünk, nótáztunk. Szólt a zene, vidám nóta, sokszor kihallatszott az utcára. Akik hallották, be-benéztek, „de jó kedv van odabenn”, mondták, és benéztek. Előjöttek a régi dalok, együtt énekeltek velünk. Lakodalmas jelenettel készültünk, nótákkal készültünk. Elérkezett a Farsang napja, jöttek az álarcosok, ötletesek, hóbertosok. A multságot klubunk zárta. Minden tagunk szerepelt, és örömeinkre együtténekeltek klubtagok és az Otthon lakói. Jó érzés volt látni, hogy mosolyt tudunk az arcukra csalni. Szép nap volt! Köszönöm a klubtagok munkáját, hiszen együtt sok idős embernek tudunk örömet szerezni.

Komárominé Kati gondozónő

2010. Februárja az Idősök Otthonában

„Az élet olyan, mint a fánk. Frissen és melegén isteni, bár néha megfekszi a gyomrunkat. A közepén a lyuk valódi rejtély, a fánk mégsem lenne fánk nélküle.”

/Roger von Oech /

Úgy fejeztem be előző havi beszámolómat, hogy megtettük a farsangi előkészületek első lépéseit, elkezdtük a tervezést, szervezést, mert szeretnénk gyorsan és vidáman búcsút venni a hideg téltől. Színes papírszalagokkal, lufikkal díszítettük az Otthon társalgóját, elkészítettük a maskarákat a nagy napra. Eljött a vidámság, a szórakozás napja, Farsang. A XXI. század embere már nagyon keveset tud a régi idők népszokásairól, amelyekben a magyar nép lelkivilága, parasztságunk szellemi kultúrája olyan jellemzően mutatkozott meg. A farsangi jókedv, mulatság eredetileg pogány ünnep, a tél temetése és a tavasz eljövetele felett érzett öröm kifejezése. Tavasszal a természet újjászületik, és kezdetét veszi a jólét. Kisvárosunkban először az iskolások vettek búcsút a téltől maskarás felvonulásukkal. Rájuk is mosolygott a nap.

Meglátogatták az Otthon lakóit is, örömet, vidámságot, jókedvet hoztak számukra egy délelőtt. A közös fotók tanúsága szerint mindenkinek tetszettek a jelmezesek. Február 25-én délelőtt az Otthonba is beköszöntött a vidámság. Felvonul-

tak a jelmezes lakók, klubtagok, dolgozók. Volt nevetés, kacagás, amikor Lúdas Matyi libáját átölelve követte Döbrögi uraságot, a nagy HO-HO vödörben csak egy picinyke hal fickándozott, egy kicsi ürge kukac virított botja végén, a cigánylányok, a cowboy, bevonulását a táncos lábú menyecskék követték, egy igen-igen „csinos” legény kíséretében, míg az „idős hölgyek” (seprű, lapát társaságában) zárták a sort, „fotóriporterünk” társaságában.

Vidám műsorral kedveskedtek az Otthon lakói és az Idősök Klubja tagjai számára civil szervezetek-BEROE, és II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klub tagjai.

Pozderka Jánosné és Fehér Ferenc verset mondtak a farsangi vidámságról, jókedvről, az Idősök Klubja tagjai „Lakodalmoba” invitáltak minden jelenlevőt. Míg a vidám nótákat énekeltek, addigra kisült az inycsiklandóan finom szalagos farsangi fánk, melyet ebben az évben is a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klub tagjai sütöttek nekünk, amit nagyon jó étvágyal fogyasztottunk mindannyian.

*Itt van a farsang,
készül a fánk.
Hatalmas móka
vár itt ma ránk.
Pattog a tűz, és
serceg a zsír,
mindenki ehetsz,
amennyit bírsz.*

*Tűnjön el innen
végre a tél,
ropja a táncot
aki csak él!
Jöjjön a napfény,
süssön le ránk!
Addig is együnk,
fogyjon a fánk*

Köszönjük a Civil szervezeteknek, hogy részt vettek örömeinkben, szórakozásunkban.

Délután, a Léghajó Szintársulat tagjai ismert dallamokat, operett slágereket, nótákat énekeltek, melyek a szerelemről, boldogságról, a férfi-nő „huncut” kapcsolatáról, évődéséről, gyermekáldásról, táncos mulatságokról szóltak, felelevenítve a lakók fiatalosságát. Jó érzés volt látni a mosolyt idős lakóink arcán.

Bné

Könyvtár fejlesztési pályázatból

A városi könyvtár az idén ünnepli alapításának 50. évfordulóját. Reméljük, hogy e jeles alkalmat már méltóbb körülmények között, nagyobb alapterületen, új bútorokkal berendezett intézményben ünnepelhetjük meg. E cél megvalósítása érdekében pályázatot nyújtottunk be a Nemzeti Kulturális Alapprogram (NKA) könyvtári kollégiumához.

Szintén a könyvtár tartalmi megújulását segíti az „Olvasással a jövőért a Szolnoki kistérség könyvtáraiban” című pályázat, amelynek eredményeképpen közel 1 millió forintos fejlesztés valósul majd meg az intézmény gyermekrészlegében.

Falvai Rock Maraton /2010. február 19-20./

Csúnya, esős hétvége. Ám a teremben forró hangulat. A most már havi rendszerességgel megrendezésre kerülő koncertek sorában most először egész hétvégén át rockzenétől volt hangos a Varsány Közösségi Ház. Kint a rossz idő, bent a rock&roll tombolt.

Szerencsére hagyomány már, hogy színvonalas bandák látogatnak el kicsiny városunkba, akiket sajnos még mindig a teljes érdektelenség fogad a helyi fiatalok részéről. Persze ez nem helyi népbetegség, az ilyen földalatti mozgalmakkal a kutya se törődik ezen a tájon. De aki mégis eljött, nem kevés élménnyel lehetett gazdagabb. A pénteki estére borítékolható volt, hogy jóval kevesebb ember jön be, hazai viszonylatban is mostohán kezelt még a stoner/southern zene, pedig ez az egész olyan életérzést közvetít, ami jól jön egy nyálkás, késő téli estén. A szolnoki Fiktív már bejáratott társaság Falván, a néhai Kyuss (hogy ismerős név is elhangozzon, a jelenleg a Queens Of The Stone Age-et jegyző Josh Homme régi kultzenekara) poros nyomában járó sivatagi rockot toló banda most sem okozott csalódást a jobbára baráti közönségnek. A klasszikus power trio felállásban játszó Fiktív érzéssel nyomta a tőkös, kicsit elszállós, blues alapokból építkező, koszos muzsikát.

A pesti Vostok Room már jóval ne-

hezebb hallgatnivaló, egyszerre kitűnő metálbanda, de két zúzás között komolyabb stoner, grunge hatású, jammelős részekkel színesítik dalaikat. Kicsit tartottam tőlük, de alaptalan volt, mert a szigorúan instrumentális brigád ének nélkül is kitűnő koncertet adott, hiányérzet nélkül.

Az est mondhatni „sztárja” az egykori Stereochrist frontemberrel, Makó Dáviddal és a Prosectura dobosával, Gázsival színpadra álló HAW volt. Akinek mond valamit az a név, hogy Down, Brand New Sin, vagy épp a Stereochrist, már képben lehet, vagyis szintén tőkös blues alapú rockzene, hatalmas lelkesedéssel. Persze az említett nevek is csak kapaszkodók, a HAW igyekszik eredeti lenni, ami megy is nekik, ebben nem kevés része van a frontembernek, aki emellett fantasztikus énekes. Végig eljátszották a demót, arról az All Good All Fine szöveget a legnagyobbobbat, a hirtelen előkerülő bendzó kellemes ízt adott a zenének. A HAW kifogástalan hangulatú bulival ajándékozta meg mindazokat, akik eljöttek. E sorok írásakor már Németországban turnézik a társaság a Vostok Room-al.

A pénteki zárás a salgótarjáni Corrodal-ra hárult, a szintén instrumentális brigád kilógott kicsit a sorból, mivel egy death metal zenekarból alakultak, és de hatásaik között az ambient és a triphop is fellelhető. Hangulatos, kellő-

képpen kemény és dallamos koncertet adtak ők is.

A szombati nap is erőre sikerült, már kora este felszántotta a színpadot a paraszt metálban nagyon erős Heavyweight. A Borisszal és a falvai Rozgonyi tesókkal megerősített Fiktív projekt már nem finomkodott, ők bizony súlyosan (és szőrösen) álltak hozzá a zenéléshez. Amilyen hamar színpadra álltak, olyan hamar be is fejezték, átadva a terepet a gyöngyösi Carana Padma formációnak. A közönség lelkesedése kicsit megcsappant, nem nagyon voltak vevők erre a kissé thrash-es, ám modern metálra, ahogyan a Cool Head Klánnal turnézó profi screamo csapat, az AWS számára sem nagyon termelt babér ezen az estén.

Nem így magának a Cool Head Klánnak, akik a legnagyobb magyar énekessel az élükön hamisítatlan motoros rock&roll-al mozgatták meg a közönséget. Az új dalok mellett természetesen mindenki a kötelező slágereket várta, így nem maradhatott ki a két közismert popsláger, a Szeresd a testem (Baby Sisters) és a Százszor ölelj (NOX) feldolgozása sem, amik gondoskodtak a remek hangulatról.

A levezetésnek színpadra küldött Real Dreams sajnos nagyon nem tudott mit kezdeni magával, a közönség pedig velük. Sokadjára is feldolgozászenekar, ám sajnos ők is elcsúsztak a pontatlan és hamis játékon, amitől inkább paródiába hajlott már az egész.

A februári Rockmaraton az eddigi legjobb koncert volt Rákóczi falván, a közönség és zenekarok is nagyon jól érezték magukat, a koncertek alatt, után is együtt bulizott mindenki, a kis létszám ellenére is fantasztikus hangulatban. Még több ilyet!

Dencs Norbert

„Ígérem, hogy a fiatalok – a tőlem telhető - maximális támogatást kapnak”

Rákóczifalva Város Önkormányzatának egyik legnehezebb feladata a fiatalok megmozdítása, a fiatalok közélet iránti érdeklődésének felkeltése. Ez azért fontos, mert a fiatalok sűrűn változtatják a munkával és a tanulással töltött időszakokat; és mindenekfelett egyéni életútjaik sokkal változatosabbak, mint ezelőtt valaha. Az iskolának, az egyetemnek, a munkahelynek és a társadalmi környezetnek nincs már olyan integráló szerepe, mint korábban. A fiatalok életük során egyre később válnak teljesen önállóvá. Tóth Lajos polgármesternek és a képviselőknek általános célja, hogy növelje a fiatalok közéleti részvételét, és hogy hozzájáruljon a fiatalok aktív állampolgári létének alakításához.

- Az Önkormányzat mennyire tudja ösztönözni és foglalkoztatni a fiatalokat, hogy szerepet vállaljanak a közéletben?

- Az Önkormányzatnak igazából erre nincs eszköze. A kulturált szórakozás eszközeit a magunk módján, - intézményrendszerünkön keresztül (pld. Varsány Községi Ház) feltételek megteremtésével és kevés anyagiakkal tudjuk támogatni.

- Mi az igénye a mai rákóczifalvi fiatalnak?

- Nem is ismerjük, személy szerint jómagam sem ismerem ennek a generációnak az igényeit. Saját fiatalságomból eleven képek vannak bennem, hogy mit szerettem, szeretünk volna. De a mai fiatalok igényrendszerét kevésbé ismerem. És ezért – talán – nem csak én vagyok a „ludas”! Az lenne a jó, ha a fiatalok – akár nagyon laza kötelékben is – megszerveződnenek, megfogalmaznák igényeiket, esetlegesen segítő szándékukat. Lenne – általuk „felkent” képviselőjük, aki hitelesen tudná a helyi társadalom felé, önkormányzat felé, felém közvetíteni igényüket. Egyszerűbben mondva: lenne kivel tárgyalni. Nem feltétlenül egy csoportban gondolom én ezt. Hisz a fiatalok is olyanok mint a társadalom. Heterogének, többféleképpen gondolkodnak, életről, politikáról, környezetükről. De biztos vannak alapértékeik, amelyeket néhány csoport közösségén belül meg tudnának fogalmazni. E közösségek képviselői tudnák közvetíteni igényeiket, felajánlásait stb. Egyszerűen: lenne kivel tárgyalni! Meg kellene szerveződnie öntevékeny csoportnak, csoportoknak akiknek kész terveik vannak, hogy mit szeretnének tenni saját maguk érdekében az adott közösségen, nevezetesen Rákóczifalván – belül. Egy – egy általuk választott vezető is kellene a csoport élére, akik hitelesen képviselik e csoport, csoportok érdekeit. Mert – csak gondoljanak bele - nem tudunk tárgyalni 1200 fiatallal, hogy mik az igényeik. Nekik kellene megjelenüök, hiszen ha ők tudják, mit szeretnének! Ekkor tudunk tenni –

lehetőségeinkhez képest - valamit értük.

- Korábban voltak ilyen szerveződések?

- Voltak jelei, csirái, aztán elhaltak. A fiatalok egy-egy markáns – általunk ismert - képviselőjét bevontuk a Kulturális Bizottság tevékenységébe. Szerettem volna, - és ehhez a képviselőtestület is egyhangúlag partner volt - ha a fiatalok képviselői, két-

három ember, szószólója e – jövőt meghatározó – réteg érdekeinek. Egy-két alkalomra eljöttek, de aztán semmi jelét nem adták az érdeklődésnek. Azt látni kell, hogy egy önkormányzati rendszer jogilag elég jól meghatározott, felépített rendszer. Sok benne a szabály, olykor a formáság, amit tudom – fiatal fejjel – nehéz kezelni. Lehet szabadon beszélni, lehet ötletelni, de a kötött formai dolgokat végig kell ülni, tárgyalni. Ezt követően – felelősen - döntést kell hozni. Ez – belátom – nem egyszerű. Nem fiatalos, de így szabályos!

- Ha voltak korábban kezdeményezések, azokat mennyire támogatta az Önkormányzat?

- Nem tudok olyan kezdeményezésről amit nem támogattunk volna, ami nem többszázézes vagy milliós terv volt. Bármilyen ötletre, javaslatra, körülményeink között megvalósítható ötletre jómagam és a mi kulturális rendszerünk is vevő. Példaként tudom említeni a Mondy Viktor által szervezett koncerteket, kezdeményezéseket. Úgy látom ezek vonzzák a fiatalokat. Ígérem, hogy a tőlünk, tőlem telhető maximális támogatást megkapják. Habár nagy pénzes bulikat nem tudunk támogatni, de amihez pár ezer, tízezer forint kell, azt bevállaljuk.

- Elmondásából kiderült, hogy a 25 feletti korosztálynak megvan a szórakozása, de a 14 és- 25 év közötti fiataloknak mit javasol?

- Nem tudom, hogy mi jó nekik. Mit kérnek a közösségtől, nem látom, hogy aktívak lennének a közéletben, a saját érdekeik érvényesítésében. Ezennel elindítok egy mozgalmat! Az a kérdésem, hogy az örök elégedetlen fiatalok (ami hangsúlyozom az én számomra teljesen természetes!), mit tennének a polgármester helyében? Mi lenne az ő fő szempontjuk? Mit csinálnának meg és mit másképpen mint ami történik? Írjanak ötleteket, javaslatokat, kritikát az újságban, a helyi rádióban, az internetes „Fórum” rovatba. Ha megtudjuk, hátha akkor előrébb jutunk. (Természetesen az érvelés jogát én is fenntartom magamnak!) Azt javasolom: kérdezzen meg pár fiatalot, hogy ők mit gondolnak. Legyen ebből a beszélgetésből egy vitafórum. Még egyszer: ne én mondjam már meg, hogy mi legyen jó nekik, keressenek meg, „bombázzanak ők” ötletekkel engem, illetve a mindenkori polgármestert, önkormányzatot!

Farkas Imre Andor

Két keréken, hírvivőként a nyugdíjig

Egy kedves, ismerős arc hiányzik 2010 januárjától a rákóczi falvi utcákról. Mészáros Gáspár a Posta kézbesítőjeként dolgozott hosszú évekig. Az egész falu ismerte, ő pedig fejből tudta az összes címet. Most arról kérdezgetem, hogyan emlékszik vissza Gáspi bácsi az elmúlt esztendőkre.

- Az első kérdésem az lenne, mennyi ideig dolgozott?
- Az elismert munkaviszonyom 41 év 38 nap. Ebből 35 év itt Rákóczi falván.

- Mesélje el kérem, milyen indítatásból lett postás?

- A történethez hozzátartozik, hogy Petőfiszállásról származom. Miután kimaradtam az iskolából és nem mentem továbbtanulni, otthon édesapámmal eljártunk napszámba dolgozni. A nagybátyám az ottani postánál volt hivatalvezető és egy napon szólt nekem, hogy be kellene ugranom helyettesíteni egy pár napra, akkor ebből egy hónap lett. A következő év elején, 1969 februárjában, ismét szólt, hogy üresedés van. Elfogadtam a lehetőséget és 1969. február 5-én munkába is álltam. Március 3-án esküt tettem, melyet a mellékelt dokumentum mutat, ezt azóta is emlékként őrzöm. Ott akkor 4 évig dolgoztam a tanyavilágban, mint kézbesítő. Gondolhatod milyen körülmények voltak, az utak minősége, a sár, a téli akadályok... volt olyan, hogy gyalog, vagy lóháton vittem a leveleket. 1973-ban bevonultam katonának, ezzel véget is ért a petőfiszállási munkaviszonyom, hiszen 1975-ben a leszerelésem után Rákóczi falvára kerültem. Itt ugyancsak kézbesítő lettem.

- Ezt a 35 évet röviden össze tudná foglalni?

- Mivel testvérem által kerültem ide ismeretlenek voltak az emberek. Munkámból kifolyólag rövid időn belül, megismertem mindenkit, és az összes címet. Az évek múlásával azonban már csak a címek alapján kézbesítettem, hiszen az emberek kicserélődtek. Voltak nagyon jó pillanatok, és nagyon nehezek is... Én vittem a jó és a rossz híreket egyaránt. Egy-egy-re még a mai napig is tisztán emlékszem. Volt olyan, hogy olyan jó hírt vit-

tem, hogy körbepuszilgattak érte! Egy másik alkalommal helyettesítőként egy kollégám járásában kézbesítettem egy táviratot, majd egy évre rá, amikor újra találkoztam a hölgygel, ő ezt mondta nekem: Én úgy haragszom magára Postás bácsira! –Visszakérdeztem: Miért haragszik rám? A válasza ez volt: Egy évvel ezelőtt amikor meghalt a férjem, ön hozta a rossz hírt... Sajnos ez is a munkánkhoz tartozik. Ugyanakkor itt vannak az embert próbáló nyári kánikulák, a nagyon hideg csúszós telek és az idő múlásával - ugye minden ember állóképessége romlik-, már az egyre nehezedő kerékpározás is.

- Ez alatt az idő alatt milyen elismeréseket kapott?

- Egyszer kaptam egy igazgatói dicséretet. Ezen kívül a törzsgárdai jutalmakat, melyet minden dolgozó megkap egy bizonyos munkaviszony eltöltése után. Ezt először a 10. évfordulóra majd a 15., 20., 25., 30., 35., és legutóbb a 40 évesre kaptam.

- Mikor tudta meg, hogy eljött a megérdemelt nyugdíjas évek ideje?

- Én már nagyon szerettem volna. Félreértés ne essék! Nem azért mert nem szerettem a munkám, hanem az egészségi állapotom miatt. Legutóbb volt egy olyan időszak amikor 1 évig voltam táppénzen, de visszamentem, mondván: Nyugdíjig valahogy ki kell húzni! Volt egy lehetőség, hogy korengedménnyel el lehet jönni, ha a ve-

zetés is úgy gondolja. Bevallom, igazán nem bíztam abban, hogy elengednek és a kollégáim sem bíztattak December 23-án, azonban behívtak az irodába és közölték velem, hogy 2009. december 31-től nyugdíjba mehetek. Ez egy nagyon jó karácsonyi ajándék volt. Akkor mondtam a fiatalabb kol-

legáimnak, már eleget tekertem, ideje átadnom a kerékpárt az újabb nemzedéknek!

- Említette, hogy búcsúajándékkul egy zseborát kapott, talán egy régi álom vált valóra?

Igen. Hosszú ideje szeretnék egyet, de valahogy soha nem vettem meg magamnak... A kollégáim ezzel leptek meg. Bevallom elérzékenyültem. Azóta amikor kinyitom és ránézek az időre, mindig eszem-

Jegyzőkönyv

A Közlekedés- és Postaiügyi Minisztérium szolgálatában álló alkalmazott esküteléről.

Az alant megnevezett dolgozó a következő szövegű esküt tette le:

„Én Mészáros Gáspár esküszöm, hogy a Magyar Népköztársasághoz, annak népéhez és az Alkotmányhoz hű leszek; az Alkotmányt és az alkotmányos jogszabályokat megtartom; a hivatali titkot megőrzöm; hivatali előjáróimnak engedelmességek, hivatali kötelességeimet pontosan, lelkiismeretesen és a nép érdekeinek szolgálatával teljesítem és minden igyekezetemmel azon leszek, hogy hivatali működéssel a Magyar Népköztársaság megerősödését és fejlődését előmozdítsam.”

Petőfiszállás, 1969. évi Március hó 30. n.

Az esküt vevő: Petőfiszállás posta 69 III. 3. sz. Mészáros Gáspár

Az esküt tevő: Petőfiszállás posta h. o.

14590 sz. ny. Jegyzőkönyv esküteléről. — Posta Anyaghivatali nyomdájá (M)

NYUGDÍJAZÁS

be jutnak az ott töltött pillanatok.

- *Ha újra lehetne kezdeni, ugyanezt választaná?*

- A postán kívül más munkahelyi tapasztalatom nincs. Igaz 15 évig dolgoztam a helyi mozinál is, de mondhatom szinte csak hobbiból. Világ életemben érdekelt a gépészet, az, hogy mi miért és hogyan működik. Ezért is végeztem el a mozi-gépész-tanfolyamot. Tehát a főállásom mindig is a kézbesítés volt. Igazából soha nem vágytam el. Azt hiszem ennek valamiért így kellett történnie. Az én példám is bizonyítja, hogy az ember életét nagyon sokszor az apró véletlenek határozzák meg, hiszen egy pár napos helyettesítésből 41 év 38 nap lett... Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen a munkaviszonyom nagy részét egy helyen töltöttem. Egy helyen lettem a kezdőből a tapasztalt ember, aki ha tudott segített, de persze ez kölcsönös volt, hiszen senki sem tudhat mindent! A kollégáim többször, csak így hívtak kedvesen: AZ ÖREG. Én voltam Rákóczi falván a „Legöregebb postás”. Tehát különösebben nem gondolkodtam azon mi lett volna ha... Így lett és egyáltalán nem bánom, hogy így alakult, hiszen remek kézbesítői csapat volt mindig Rákóczi falván! Nagyon jó főnökkel és kollégákkal dolgozhattam együtt!

- *Lassan beszélgetésünk végéhez érve, mi lesz most a sok szabadidővel? Nem fog hiányozni a munka?*

- Nevetve válaszolt. Most még bírom az itthonléte. Bár-

mennyire is furcsa a koránkelés már most hiányzik!

A szabadidőt tekintve, vannak unokáim, akikkel mostantól sok időt tudok együtt tölteni, ott van a kert is, szívesen kertészkedem, tehát alig várom, hogy jobb idő legyen és kint tudjak tenni-venni, valamint az évek során elmaradt ház körüli dolgok is várnak rám. Tehát nem fogok unatkozni! -Mosolyogva még hozzátette- Természetesen, várom a postásomat a nyugdíjammal!

- *Nagyon szépen köszönöm a beszélgetést. A magam, a kollégái, az ügyfelei és azt hiszem egész Rákóczi falva nevében köszönöm az itt és értünk végzett munkáját! Kívánok önnek nagyon jó egészséget és hosszú, boldog nyugdíjas esztendőket!*

- Köszönöm

Ui.: Miután hazaértem, kíváncsiságból egy kis számítást végeztem. Mivel beszélgetésünk alkalmával azt is elmondta Gáspi bácsi, hogy egy napi járás 10-15 km is volt, kiszámoltam vajon életében mennyit kerékpározhatott? Ebből kiderül, hogy akár háromszor is körbeciklizhette volna a Földet az Egyenlítő mentén. És ebben nincs benne az, amikor esetleg napi kétszer, háromszor kellett mennie. Úgy gondolom mindenkinek meglepő, hogy nem mindennapi teljesítményeket produkáló emberek élnek közöttünk szerényen, becsületesen...

Kövér Nikolett

Az elmúlt években egyre sűrűbben hallhattunk a híradókban arról, hogy közeledik egy olyan kulturális eseménysorozat, amely ilyen szempontból egy kicsit jobban Magyarországra irányítja a figyelmet. 2010 itt van, januárban Pécs hivatalosan is Európa kulturális fővárosa lett. Igaz, most legfőképp a beruházások mértékéről és a kisebb-nagyobb csúszásokról hallhatunk, ne feledkezzünk a legfontosabbról: ebben az évben a kultúra fővárosa Pécs lesz.

Az Európai Unió 2006-ban döntött arról, hogy 2010-ben az Európa Kulturális Fővárosa címet a pályázó országok közül a németországi Essen és Törökország legnagyobb városa, Isztambul mellett Pécs kapja meg. A következő években Pécs életében a marketing, beruházások, szervezések vették át a főszerepet. Manapság Magyarország központja több szempontból is Budapest, erőteljes centralizálódás érezhető az országban. Pécs nem titkolt célja elsődlegesen ennek a helyzetnek a kibillentése, a kultúra újraélesztése, remélhetőleg elindítva egy folyamatot, melyet más vidéki nagyváros is követni fog. Másfelől Pécs szerepe azért kiemelt ebben a helyzetben, mert lehetősége van nem csak a magyarországi kultúra népszerűsítésére, hanem a határon túli értékek megis-

PROGRAMAJÁNLÓ - Pécs

mertetésére, összehasonlítására, népszerűsítésére. Az évtizedes politikai, társadalmi ellentétek, feszültségek a zene, festészet, szobrászat, tánc révén enyhülhetnek, tompulhatnak, vagy éppenséggel ideiglenesen elfelejtődhetnek.

A programsorozat mellett gazdaságilag is lendíthet a térségen: uniós pályázatok révén új munkahelyeket hoztak létre, az infrastrukturális fejlesztések pedig hosszú távon hozgálni fogják az érintetteket. A városban számos infópontot hoztak létre, szállodák emelkednek ki hónapok alatt a földből, és a csúszásoktól eltekintve a terv szerint épül-szépül, és újul meg a város.

A lelkes, szervező kedvű emberek figyelmébe ajánlanám a Pécsi Önkéntes Központot, mely azzal a céllal jött létre, és segíti a Pécs2010 programot, hogy az önként jelentkező emberek által olyan biztos alapot nyújtsanak a rendezvények lebonyolításánál, mely által minden résztvevő maradandó élményekkel gazdagodhat. Különböző műsorok háttér munkálatai, kisebb-nagyobb rendezvények megszervezése, irányítása mindaz, amire az önzetlen és mindemellett szervezni vágyó és tudó embereket keresik. A jelentkezőket folyamatosan várják, a feladatok kiosztását tapasztalt szakemberek koordinálják.

Persze joggal tehetjük fel a kérdést, hogy: és mi lesz 2010 után? Kifizetődő lesz-e mindez, amit befektettek, elér-e Pécs és a Magyarország azt, amiért mindezt létrehozták vagy minden ugyanúgy megy majd a régi kerékvágásban? Valószínűleg, ha máshonnan nem is, jövőre a híradóból biztosan megtudjuk. Addig pedig aki teheti, látogasson el Pécsre, és legyen része az egységes Európa kultúrájának áramlásában!

Hably Dóra

Jó kapni, de még jobb adni

2010 februárjában kétszer volt nyitva a RÁTE Rákóczi úti adományosztó helye, mindkét ízben ruhaadományokból válogathattak, akik eljöttek a meghirdetett időpontban.

Talán már sokak számára ismerős, hogy kéthetente szerdán várja az egyesület az érdeklődőket. Márciusban három alkalommal, 3-án, 17-én és 31-én a szokott időben, 14.30-tól 15.30-ig tart nyitva a „kisház”.

Az egyesület minden adományosztáskor törekszik arra, hogy megismerje a rászorulóké véleményét, meghallgassa a javaslataikat, kéréseiket.

Két véleményt most megosztunk olvasóinkkal is, a nyilatkozók kérésére név nélkül.

Fiatal édesanya, aki négy gyermeket nevel férjével együtt:

Nem először vagyok itt, azt hiszem, az óvodában a többi anyukától hallottam a lehetőségről. Ott mi egyébként is ösztetartunk, szinte körbejárunk a kinőtt ruhák az ismerősök között. Nem tudok minden két hétben jönni, mert a kislányom csak délig lehet az óvodában. Az ételkészítéskor mindig igyekszem ott lenni, ilyenkor nehéz a gyerekeket féken tartani. Az emberek azonban nagyon kedvesek, mert szinte mindig előreengedik a kisgyermekeseket. A legnagyobb szükségünk az ételkészítésre van, de a gyermekruha, és a cipő is óriási segítség, mert manapság csak nagyon drágán lehet kapni, ráadásul a minőségük sem jó, és a gyerekek is gyorsan kinövik. Nem tartom szégyellnivalónak, hogy ide járok, szerencsére a gyerekek is megértik, hogy drága ruhákat nem tudunk vásárolni, így ebből nálunk nincs probléma. Nekem nagy segítség lenne még, ha tudnám előre, mikor lesz ételkészítéskor, a sorban álláson nyilván nem lehet segíteni, hiszen sokan vagyunk, türelmesnek kell lennünk ilyenkor.

Páldi Ernőné, az egyesület elnöke: Az édesanya hozzászólásához szeretném elmondani, hogy amennyiben a lakosság igényli, az egyesület szívesen módosít a nyitvatartási rendben. Az ételkészítéskor időpontját sajnos mi sem tudjuk előre, ezért kérjük, amennyiben idejük megengedi, fáradjanak el kéthetente hozzánk a fent megadott időpontban. Ha ételkészítéskor nem is mindig, de ruhát, cipőt, könyveket, táskát folyamatosan tudunk kínálni.

Középkorú hölgy:

Nemrég hallottam ismerősöktől erről, és gratulálok az egyesület munkájához! Azt hiszem, ezekben a nehéz időkben különösen fontos, hogy vannak, akik nem csak magukkal, hanem másokkal is tudnak törődni. Én most gyerekeim ruháit viszem az unokáimnak, de mondták bent az asszonyok, hogy hozni is lehet, úgyhogy legközelebb összeszedem, ami otthon már fölösleges, hátha valakinek pont arra van szüksége. Azt hiszem, van jó pár olyan cipőm, amit évek óta csak rakosgatok... Tudja, igaz a mondás, hogy jó kapni, de még jobb adni!

Páldi Ernőné: Köszönjük szépen a kedves szavait, és ezúton szeretnénk köszönetet mondani azon rákóczi falviaknak is, akik idén már televíziót, gáztűzhelyet, szekrényt, hűtőszekrényt és jó minőségű ruhaneműt adományoztak. Továbbra is várjuk a felajánlásokat, hogy a megfelelő helyre juttathassuk!

A RÁTE az adományok osztásán kívül egy előadás-sorozattal is bekapcsolódik a kirekesztés elleni uniós programba. Ennek keretében négy előadást hallgathatnak meg az érdeklődők, ahol természetesen kérdésekre is válaszolnak majd az előadók.

Az első – tulajdonképpen két részből álló – előadás április 21-én 17 órakor, a Varsány Községi Házban lesz. Az este első felében Dr. Túróczi Imre, a Szolnoki Főiskola oktatója beszél a családi gazdálkodásról, vagyis többek között arról, hogyan használjuk ki minél jobban a rendelkezésünkre álló javakat. Az második előadás címe A reklám pszichológiája. A témákkal kapcsolatban kérdéseket is feltehetnek az érdeklődők, amelyeket az Indigó Kft. telephelyén vagy a Rákóczi út 106. sz. alatt is leadhatnak.

Hegedűs Linda

Mi mennyi 2010-ben

Minimális bér	73.500
Öregségi nyugdíj legkisebb összege	28.500,-Ft
Rokkantsági nyugdíj	
III. rokkantsági csoportban	28.500,-Ft
II. rokkantsági csoportban	29.800,-Ft
I. rokkantsági csoportban	30.850,-Ft
Rendszeres szociális járadék 242/2008 (X.1.) Korm. rend. 5.§ (3) b.) pont	27.000,-Ft
Álláskeresők segélye a minimális bér 40%-a:	29.400,-Ft
980,-Ft/nap	
Terhességi gyermekágyi segély (GYÁS)	
A naptári napi átlagkereset 70 %-a	
Gyermekgondozási díj (GYED) A naptári napi átlagkereset 70%-a, de legfeljebb havonta a mindenkori minimális bér kétszeresének 70 %-a:	102.900,-Ft
Táppénz A napi átlagkereset 60 %-a (folyamatos, legalább 2 év biztosítási idő esetében)	
A napi átlagkereset 50 %-a (2 évnél rövidebb biztosítási idő esetében vagy a fekvőbeteg-gyógyintézet ellátás esetén)	
Egy napra járó összege nem haladhatja meg a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér 400 százalékának, a biztosítási jogviszony megszűnését követően (passzív jogon 30 napig) a minimálisbér 150 százalékának harmincad részét.	
Családi pótlék (CSP)	
Egy gyermekes család esetén	12.200,-Ft/hó
Egy gyermeket nevelő egyedülálló esetén	13.700,-Ft/hó
Kétgyermekes család esetén gyermekenként	13.300,-Ft/hó
Két gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként	14.800,-Ft/hó
Három, vagy több gyermeket nevelő család esetén gyermekenként	16.000,-Ft/hó
Három vagy több gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként	17.000,-Ft/hó
Tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket neve-	

CIVILEK

ló család esetén gyermekenként 23.300,-Ft/hó
Tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként 25.900,-Ft/hó
Nagykorú fogyatékos esetén
20.300,-Ft/hó
Intézményben elhelyezett gyermek esetén
14.800,-Ft/hó

Anyasági támogatás

az öregségi nyugdíjminimum	225 %-a:	64.125,-Ft
Ikergyermek esetén	300%-a:	85.500,-Ft

Gyermekgondozási segély (GYES)

Az öregségi nyugdíjminimum 100 %-a: 28.500,-Ft/hó
Ikergyermek esetén 200%-a: 57.000,-Ft/hó

Gyermeknevelési támogatás (GYET)

Az öregségi nyugdíjminimum 100 %-a: 28.500,-Ft/hó
Rendelkezésre Állási Támogatás: 28. 000

A teljes anyag megtekinthető a RÁTE-nél az Indigó Kft. „kisházában”, a könyvtárban, illetve letölthető az alábbi internet címről: http://starweb.hu/download/ddrmk_mimennyi2010.pdf

Farsang a nyugdíjasoknál

Február 22-én farsangolásra gyűltek össze a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjasklub tagjai. Az este egy kis falatozással kezdődött, mindenki körbekínálta az általa sütött süteményt, sós ropogtatnivalót, de gusztusos hurka- és kolbászfalatkák is kínálták magukat. Aztán előkerült egy nagy tálca farsangi fánk, amelyet állítása szerint Nádasné Erzsike klubelnök sütött saját kezeivel, ezt azonban többen is kétségbe vonták...

A klubvezető rövid beszédben köszöntötte az egybegyűlteket, majd beszámolt a közelmúlt eseményeiről, és a következő hónap terveiről. Kiemelte, hogy a klubtagok az iskolai farsang alkalmával 420 (csokoládéöntetes) fánkot sütöttek, ami nem kevés munka, gondoljunk csak a kiszaggatásra és a sütésre! (Február 25-én pedig egy meghívásnak eleget téve az idősek otthonában szintén fánksütéssel és egy vidám műsorral búcsúztatták a telet.)

Következett a jelmezesek bevonulása, amelyet a Konfianszié vezetett fel, és röviden be is mutatta a szereplőket.

Először érkezett egy szelíd apáca, aki énekelt is egy kedves, szomorkás dalt, aztán egy víg özvegy lépett a színpadra - egyenesen Oroszországból. Fialat olvasóink miatt a nevét sajnos nem írhatom le, de sokatmondó volt, annyit elárulhatok! A vasorrú bába rút kacajjal, görnyedt háttal, bottal sántikált be, őt követte egy varázsló, aki szerencsére nem változtatta békává a közönséget. Egy sikítószellem és a hős Zorró után Frédi és Vilma, de lehet, hogy Béni és Irma (esetleg Béni és Vilma) kergették egymást a színpad előtt. Utánuk egy jelmezes jelenet következett, amelyben forró dallamok szárnyán ringott be a színpadra Szemérmeset Julcsa (vagyis inkább Erzsók), aki a tanösvényen sétálván egy daliás vadörbe botlott... Aki kíváncsi a végére, és a többi jelmezesre, kattintson a város honlapján a Képtár 2010-re! Az estét szokás szerint tombolasorsolás és táncos dinom-dánom zárta, amely egészen tíz óráig tartott. Ha hajnalig tartott volna, az én írásom is tovább tartott volna...

Hegedűs Linda

III. Egészségnap Rákóczi falván 2010. február 28.-án

Az egészségnap gondolata már régen érlelődött bennem. Kis országunk népessége rohamosan fogy. Sokkal betegek vagyunk az átlagnál. Az emberek nem, vagy sok esetben csak későn mennek orvoshoz, amikor már nehezen lehet segíteni. Mindennek alapja a megelőzés lehetne. Az egészségügy csak kevés szűrőprogramot támogat, ezért fontos a civil kezdeményezés. Ebben partnerséget vállalt Retter Erzsébet Betti, és együtt kezdtük szervezni az első, és immár harmadik egészségnapot is. Ehhez olyan partnereket kellett találni, akik bizonyos fokig ugyanolyan megszállottak /jó értelemben/, mint mi. Hiszen ezeken az egészségnapokon szabadidejünkben, önzetlenül, térítésmentesen vesznek részt. Csodálatos, hogy az első hívó szóra újra jönnek, sőt hírünk elterjedt, és az ország különböző területeiről keresnek, hogy szeretnének részt venni rendezvényünkön. Már most vannak új jelentkezők is a 1/2 év múlva sorakerülő egészségnapra.

A legfontosabb szűrés a vércukor-koleszterin-vérnyomásmérés, melynek ismeretében megelőzhetővé válhatnak szív és érrendszeri betegségek. Ezt a szűrést az A.N.T.SZ. munkatársai végzik, de szintén saját szabadidejünkben. A szűrés mellett tanácsokat is kapnak a páciensek, hogy mi a teendő, eltérésnél orvoshoz küldik őket, elmondva ennek fontosságát. Egy kis statisztika: mintegy 150 ember lett megszűrve, ami hatalmas szám, nagyon sok magasabb értéket mértek a normálisnál. 15 esetben nagyon veszélyes szintű eltérés mutatkozott. Sokan nem tudtak arról, hogy ilyen egészségügyi problémájuk van. A vércukor esetében sok kezelt cukorbeteg is részt vett, de itt is voltak olyanok, akik komoly eltérést mutattak, de az illető nem tudta, hogy komoly cukorproblémás. A legmagasabb kiszűrt érték 13-as cukorszint, és kezeletlen. Ehhez Dr Bene Ildikó főorvos a Hetényi Géza Kórház és Rendelőintézet orvosigazgatója rendkívül nagy segítséget nyújtott. Előadást tartott a megelőzésről, a betegség kezelésének fontosságáról, valamint tesztcikkokkal támogatott bennünket. Egész nap itt volt velünk, és rendelkezésre állt, bárkinek kérdése volt hozzá.

A másik feladat, bemutatni az egészséges táplálkozás fontosságát. Megmutattuk, lehet szalonnát, zsírt fogyasztani, de a mangalica disznóból készületeket. Ezek sokkal finomabbak is, de nagyszüleink ezt még tudták. Az orvostudomány mellett természetgyógyászok is itt voltak. Manapság egyre elfogadottak, nagyon sok orvos együtt dolgozik velük, sok orvos pedig természetgyógyászati szakvizsgát is szerez. Nagyon

fontos, hogy együtt, ne egymás ellen tevékenykedjenek.

Volt Somató-hőterképen alapuló állapotfelmérés, mely a testben olyan eltéréseket is megmutat, amit még nem is érzünk. Ezért Pestre kell felutazni más esetben. Mérték az antioxidáns szintet, fül és test gyertyázás, akupunktúra, csontkovács, asztrológus, grafológus, kineziológus, bioenergetikai tanácsadás, radiesztezia, aurafotózás is volt. De bemutattak yumeihó masszázst, talpmasszázst, mauri masszázst. Megismerhettünk természetes kozmetikumokat, gyógyterápiás készülékeket. Megismerhettünk egy olyan kávét, mely egy gombaféléből, a ganodermből készült. Kiegyenlíti a savbázist a szervezetben, méregtelenít, és nagyon finom. Egész nap ingyen kóstoltatták. Kínáltunk még halkrémes korpás kiflit olajbogyóval, almát sajtjal, diót, mézet.

Felsorolni is nehéz, hány fajta szolgáltatás volt, de a Községi Ház minden terme tele volt szolgáltatóval, és érdeklődővel. Természetesen voltak olyan szolgáltatások is, melyek térítésesek voltak, de jelentősen olcsóbbak a szokásos összegnél. A meghirdetett 18 óra helyett 19 óra 45-kor ment el az utolsó látogató. Nagyon örülünk a nagy érdeklődésnek, ismétlés következik. Ha megfelelő érdeklődés mutatkozik, megszervezzük egy-egy vizsgálatot, akár a hőterképes állapotfelmérést is. Érdeklődni nálunk lehet.

Szeretném megköszönni támogatóinknak, hogy segítettek az egészségnap sikeres megrendezésében. Köszönet Dr Bene Ildikó főorvosasszonynak, Novák Gyulának, Szabados Lászlónak, a Kuruc Pékségnek, a Varsány Községi Háznak, Mondy Viktornak, Hajagos Lászlónénak, Dobosné Juhász Erikának /helyi Drogéria/, a Rákóczi Hírmondó dolgozóinak, valamint nem utolsó sorban a Rákóczi Lapnak és Biró Tibornak.

Biró Tiborné
Rákóczi falvi Polgárok Köre

Retter Erzsébet
Harmónia Életmódklub

CIVILEK

Együtt Egymásért Rákóczi Klub

U.K.R.: Öt éve már annak, hogy megalakult az „Együtt Egymásért Rákóczi Klub”. Gál Jánosné a Klub elnökét arról kérdezem, mit tudna mesélni a Rákóczi Lap olvasóinak, a Rákóczi falvaiaknak a klub életéről, mindennapjairól, céljairól.

G.J.E.: Nagyon gyorsan elszállt ez az öt év. Rengeteg munkával, sok-sok örömmel és persze gondokkal. Büszke vagyok a klubra, a klubtagokra. Akármit végzünk, az csapatmunka. Együtt-Egymásért a nevünk és ehhez méltóan véghezvük a feladatainkat.

U.K.R.: Kérlek Eszter, avasd be a kedves olvasókat kicsit a klub életébe, munkájába.

G.J.E.: Szép, színes programokat állítottunk össze a 2010-es évre. Vannak rendszeresen visszatérő feladataink, vállalásaink. Ilyen a március 15-ei koszorúzás a '48-as emlékműnél, vagy pl. a május elsejei lángossütés, főzőverseny, de említhetem a gyermeknap palacsintásütést.

Klubon belül ünnepeljük a nőnapot, az édesanyák napját, a szüreti bált.

Több alkalommal tervezünk kirándulásokat, kicsi kimoz-

dulunk itthonról, ápoljuk a jó kapcsolatokat.

A Macimúzeum Galériájának rendszeres látogatói letünk.

A névnapokat, születésnapokat, házassági évfordulókat kétféleképp ünnepeljük az idei évben is vidám zeneszó mellett szeretnénk megünnepelni.

Novemberben pedig a már olyan nagyon megszokott Hagyományörző Disznóvágás következik, amit nagyon megkedveltek Rákóczi falván. Ezt természetesen a Disznótörő követi jó hangulattal, zeneszóval.

A Mikulás is meglátogatja a klubot és a Karácsony mellette keretek között szintén ünnepélyes családi körülmények megteremtésével zajlik majd.

U.K.R.: Azt gondolom ezekben a programokban minden korosztály talál magának megfelelőt. Megvalósításukhoz kívánok a klubnak, magunknak sok erőt és jó egészséget. Köszönöm, hogy mindezeket elmondta.

G.J.E.: Én is köszönöm a lehetőséget és ezúton kívánok minden kedves olvasónak tartalmas évet 2010-re.

Urbánné Kelemen Rózsa

Demokrácia...

Miért gondolják az emberek és ugyanúgy a fiatalok is, hogy demokrácia van, akkor mindent szabad.

Komolyan mondom, hogy a régi bevált szabályok semmibe vévése bosszant.

Van egy szépen megépített kerékpárútunk. Nem lehet rajta haladni, mert a gyalogosok használják. A kapubejáróknál minden gond nélkül parkol az autó, persze a kerékpárúton keresztül.

Mennék autóval akár a Kossuth úton, vagy a Hunyadi úton mikor arra járok, de nem lehet haladni, mert a gyalogosok sétálnak rajta.

Megépült az ártézi kútnál a rokkantaknak táblával kijelölt parkoló helye, hogy könnyebb legyen nekik akár a hivatalba, vagy vízért menni. De rendszeresen más kocsi áll ott figyelmen kívül hagyva a táblát. Itt van mellettem a buszváró helység. Utálat bemenni, ha netalán esik az eső. Az ablakokat rendszeresen kitörlik, a fal úgy össze van firkálva ocsmány dolgokkal, hogy ránézni rossz.

Nekem az újságos pavilon ablaka rendszeresen össze van köpködve, hogy alig bírom lemosni.

Egy szépen megépített COOP áruházunk van. A kerékpárok rendszeresen a falhoz vannak támasztva, melyek összekarcolják a díszteglát.

A piacnál a konténer le van zárva, mert az árusok fizetnek érte, nyilván az ő szemetüknek kell a hely. Rendszeresen mellé van pakolva az idegen szemét, de hogy honnan, nem lehet tudni. Most még hideg van, nincs szaga, de bizony nyáron lehet érezni.

Bevallom őszintén, nagyon zavar, hogy az iskolás kiskorú gyermekek cigarettáznak és nagyon csúnyán beszélnek.

Nem zavarja őket, ha valaki hallja és látja. Ez azt jelenti, hogy meg van nekik engedve. Szomorú!

Azt is elkésztőnek tartom, hogy kis városunkban élnek olyan emberek, kik nélkülöznek. Gondolok itt a fűtésre, rendszeres meleg ételre. Ez a minimum. Jó lenne, ha a szomszéd jelezné ezt a Polgármesteri Hivatalnál, hogy segítség kellene, mert saját maga nem biztos, fog szólni. Talán szerénységből, vagy tudatlanságból.

Sajnos a munkanélküliség és a válság nagyban hozzájárult a szegénységhez.

Egy egész közösség munkája és összefogása szükséges, hogy ne forduljon elő nagyobb tragédia.

Egymás segítésére van szükség, nem pedig egymás ellen való áskálódásra!

Jobbágyiné

“Magyar forgóajtó”

Nem hittem a szememnek, mikor olvastam a magyarok 2008 („válság éve”)-ban 750 milliárd forintot költöttek el külföldön turistaként. Azt gondolni, hogy a magyarok nem utaznak el más országokba – főleg ha válság van – inkább a hazai tájak szépségeit fedezik fel, azt hiszem nonszensz. Miért?

A dolog kettős megvilágítást igényel, mert a világhírű magyar vendég szeretetről csak mi tudjuk azt, hogy az. Pörköltet zabálatni, erőspaprikával és karikáscsattogtatással, ez már a 70-es években sem kellett a kutyának sem, de mi ki akartunk teljesedni a világ előtt. ’89 után a turisták meg is szavazták, erre nem kíváncsiak és máshol költötték pénzüket, magyarok és külföldiek egyaránt.

Az elmúlt 20 év fejlesztései valamit segítettek, de az emberi tényezőt nem lehet megkerülni és ebben teljesen elmaradtunk a világtól. Mint kiderült, az emberek többsége nem hajlandó dolgozni és főleg magas színvonalon nem, de úgy néz ki, nem is képes.

A turizmus pedig komoly jövedelmet tud teremteni, csak hát nem konkrét feladatok vannak meghatározva, ahol összekapcsolódnak olyan szolgáltatók, akik egymáshoz közel olyan programokat ajánlanak, amivel hosszabb időn megtartható a turista., hanem statisztikagyártás, állandó felesleges tárgyalások történnek. Ez időpocsékolás, mert látható, 20 év kevés volt ahhoz, hogy a magyarok megtanuljanak vendéget fogadni és úgy vendégül látni, hogy jól érezze magát és visszatérjen. Ezért is tavaly 8 %-kal visszaesett az eltöltött éjszakák száma Magyarországon.

Már magas beosztású turisztikai szakemberek is mernek nagyon őszintén beszélni és kritikával élni. Eljött az idő, amikor a szemetet nem söprik a szőnyeg alá és keményen szólnak a problémáról.

Évek óta írok a Tiszáról, ami Európa keleti felén csak gond, ha sok van belőle, ha kevés van belőle, csak gond. A TV-k rohannak, mert árvíz van, mert aszály van, közben semmi.

A víz mindenütt a Földön kincs, az élet, nálunk legyőzendő probléma. Fogalmunk sincs milyen érték él mellettünk. Ami látszik ebből, a szeméttel telehordott ártéri erdők, a megcsonkolt fák, a lerabolt víz. Egyszóval a nyomor. Ilyen tájból gazdagon megélnék Európa nyugati felén, itt a sírás-rívás. Ez helyi probléma, ezt nem nyugatról irányítják.

Nem ők kényszerítik az embereket a szemetet szétdobálni, a fákat megcsonkolni, a halat ellopni.

Ez Európa keleti felének sajátossága.

Visszatérve a 750 milliárdra, az utazók azzal szavaztak, ők fizetnek, de el is várnak érte valamit. A minőséget! Jásztva a számokkal, ha 200-300 milliárd ebből a pénzből itthon marad, milyen fejlesztéseket lehetne ebből elkezdni? Nem kell mondani, mert egyértelmű. A híres magyar lelemény, hogy előtte lépnek be a forgóajtón és a magyar lép ki előbb, is csak egy szép régi legenda volt.

Ha mégis megtörtént, akkor sem az eszét, hanem kalapácsot használt.

Balázs Antal

Nostradamus Változatok a pokolra 2010

- I.** Veres volt pm-ünk Makaóban hivatalos úton látogatta meg a kaszinókat, pedig számára is Magyarország a legnagyobb pénznyerő automata. Ott játszotta el a lóvét!
- II.** Mesterházy „Dartagnan” is hirdeti – „Egy mindenkiért, mindenki önmagáért.” – a régi harcostársaknak.
- III.** Magyarországon 40 éve arról süketelnek, hogy létezik az alagút vége. Senki nem mondta el ki építette és milyen hosszú az az alagút és ha kijutunk belőle, hol leszünk? Lehet egy másik dimenzióban!
- IV.** A JOSHIBARÁT-ban és a Mónika Show-ban szereplőket védett állatoknak fogják nyilvánítani.
- V.** Ezután a világ nagy tőzsdéi a magyar árakat figyelve határozzák a tendenciákat.
- VI.** A benzin-és gáz áremelésre azért volt szükség, mert mi is elsők akarunk lenni valamiben. Ja, és az ország gazdaságilag bedölné.
- VII.** Az új miniszterelnök be fogja jelenteni, hogy azért van szükség az áremelésekre, mert az ország gazdasági állapota rosszabb, mint amit az MSZP bevallott.

Balázs Antal

GONDOLATOK...

képen és szóban

Csak a gyenge szereti önmagát,
az erős egész nemzeteket
hordoz szívében.

Széchenyi István

A magyarnak mindenkor
s most is legnagyobb ellensége
-a magyar.

Széchenyi István

A világ csak addig kegyetlen,
míg küzdünk vele;
a győztes előtt siet meghajolni.

/Móra Ferenc/

A radikális olyan ember,
aki mindkét lábával
szilárdan áll a levegőben.

F. D. Roosevelt

Az infláció legtöbbször
nem egyéb, mint a kormány által
gyakorolt rablás egy formája:
a kormány költi el azt,
amit az állampolgár megtakarít.

Szent-Györgyi Albert

Minden nemzetnek kétféle
képviselője van: azok, aki
a hatalmát, és azok,
akik az érdemét képviselik.

Rivarol

A szó az emberiség leghatásosabb
kábitószere.

Rudyard Kipling

Az ember egyik pillanatról
a másikra hal meg, a kultúra
valamivel lassabban.

/Hanss Habe/

Az ember sok mindent hajlandó
megesínni azért,
hogy szeressék, de MINDENT
hajlandó megesínni,
hogy irigyeljék.

Jevgenij Jevtusenko

Ne vedd túl komolyan az életet,
úgysem úszod meg élve!

Elbert Hubbard

Haljon meg a haza értem!

James Joyce

Kolozsvári „vonós”

James Joyce - Dublin

Az oldalt összeállította és a fotókat készítette: Papp Imre

Virradat - Kilkenny

Van új a nap alatt!

Rendkívül meghökkentő ötletet készül megvalósítania Macimúzeum, hogy egy bábszínházat hoz létre Rákóczi falván.

Ez a gondolat is, mint sok egyéb, Balázs Antal fejében született meg, mégpedig egyszerű okból:

Valami újat nyújtani az embereknek, még több látogatót, vendéget, turistát, fiatalot, városunkba csábítani. Egyszerűen létkérdés, hogy valamivel idevonzzuk az egyébként teljeseen belefásult, családott, embertársainkat.

A bábszínház a Macimúzeumban fog működni rendszeresen, de utazó bábszínház is egyben. A műsorok elsősorban történelmünk jeles eseményeit dolgozzák fel (pl. kuruc kor) mese formájában, de természetesen a hagyományos mesék is megjelennek a repertoárunkban.

E témával kapcsolatban kerestem meg először Vadász Istvánnét, az ÁMK igazgatónőjét, Timárné Fischer Magdolnát az Általános Iskola igazgatónőjét, Nagyné Németh Margit igazgatóhelyettesnőt, és Tárnainé Andics Márta óvodapedagógust.

Mi a véleménye Önnek ezekről a témákról?

Vadász I.-né.: A Macimúzeum tevékenysége egyre sokszínűbb. Sok-sok ötlettel gazdagítja programját, teszi egyre érdekesebbé a gyerekek és felnőttek számára a látogatókat. A szoba-bábszínház ötletét kiválóan tartom. A lelkes munkatársak ügyessége, elszántsága eddig is sok látogatót varázsolt el. Remélem most is így lesz. A bábelőadások az óvodás és kisiskolás korú gyermekeknek egyaránt nagy élményt jelentenek. Bővülnék ismeretekkel, és észrevétlenül, játékosan a mese varázsával nevelődnek, szereznek tapasztalatokat az élet dolgairól. Az előadások bábjainak készítésébe, /bábozásba is/ szeretem néhány lelkes pedagógust, szülőt és érdeklődő gyermeket is be lehetne vonni.

Timárné F. M.: Nagyon örülök ennek az újszerű kezdeményezésnek. Nagyon okos ötletnek tartom. A helyi Ált. Iskolában több mint 150 alsó tagozatos gyerek jár, biztos vagyok benne, hogy nagyrésztük érdeklődéssel vagy inkább nagy örömmel fogadja majd a hírt, amit osztályfőnöki órán fogunk először nekik elmondani.

A szülők vajon hogyan fogadják majd ezt a hírt?

Timárné F. M.: Biztos vagyok benne, hogy nagyobb részük pozitívan áll hozzá, de ez hamarosan kiderül majd, hiszen szülői értekezleten fogjuk közölni ezt az információt is az anyukákkal, apukákkal. Amennyiben beindul a bábszínház, szívesen fölajánlom az ebédlőtermünket lehetőségként, hiszen jóval nagyobb létszámú gyereksereg elfér abban a teremben mint a Macimúzeumban. Akár havonta lehetne egy előadást tartani ott is így kedvezményes áron nézhetnék meg a műsort a gyerekek.

Szintén ebben a témában tudakozódtam az iskolában, Nagyné Németh Margit igazgatóhelyettesnő véleményéről.

Nagyné N. M.: Először is fogadják szívből jövő jókívánásaimat eme remek kezdeményezés iránt. Valamikor én is báboztam az osztályomnak, és bizony sohasem felejttem el a

csillogó szemecskéket, ahogy tágra nyílt pupillákkal ámultak és bámulták az apróságok az izgó-mozgó bábfigurákat. Szerintem nagyon kell, sőt már kellett volna előbb is, hiszen pl. a napközi otthonos gyermekek délutánja így jóval szívesebb lesz, és tartalmasabb, hiszen játékosan kóstolhatnak bele a történelmi világba.

Felkerestem az Óvodát is, ahol Tárnainé Andics Márta óvodapedagógussal tudtam beszélgetni a bábozásról és az ehhez kapcsolatos dolgokról. Az óvodai létszám kb: 170 fő, ha hozzáadjuk a bölcsődét, közel 200 gyerek van.

Hogyan fogadják a hírt a bábszínház létrejöttéről?

Tárnainé A.M.: Azt hiszem, hogy ha valaki, akkor mi biztosan a lehető legnagyobb örömmel fogadtuk a jó ötletet. Nálunk köztudottan nagy hagyománya van a bábozásnak. Több kolléganóm elég nagy tapasztalattal rendelkezik, s ha igénylik biztos vagyok benne, hogy szívesen átmennek bábszínházba hogy a tapasztalatokat átadják Önöknek.

Azt végtelenül hálásan megköszönöm, és el is fogadjuk mindenféle segítséget, hisz mi most tanuljuk ezt a „szakmát”. Az tény, hogy nem lesz ingyenes senkinek sem. Ön szerint problémát okoz-e ez ?

Tárnainé A.M.: Véleményem szerint a mai nehéz világban nem várhatja el senki, hogy egy ilyen formátumú kulturális szolgáltatás ingyenes legyen, vagy egyáltalán ingyenes lehet. Azt, hogy konkrétan ki fogja látogatni a bábszínházat, mindenképpen a szülő dönti majd el. Részletesen tájékoztatni fogjuk őket. Azok a gyermekek akiknek a szülei úgy döntenek hogy nem, természetesen ugyanúgy teljes ellátásban részesülnek arra az időre is, amíg a bábelőadás tart.

Riportokat készítette: Ulviczki György /a Macimúzeum munkatársa

Önnek mi a véleménye?

Szóljanak hozzá, írjanak és keressenek meg minket, várjuk észrevételeiket!

www.macimuzeum.hu

**Kedves Mackóbarátok!
A Macimúzeum ebben az évben az alábbi nyitvatartási időben várja a látogatókat.:**

**Hétfő: Szünnap
Kedd -Péntek: 10.00 - 17.00-ig
Szombat - Vasárnap: 10.00 - 17.00 –ig**

Az ettől eltérő időpontban történő látogatását, kérjük hogy a múzeumunk honlapján,/ www.macimuzeum.hu / megtalálható telefonszámok valamelyikén jelezze. Csoportokat előzetes telefonon történő bejelentkezés alapján tudunk fogadni.

Szeretettel várjuk Önöket a Macimúzeum programjaira.
Üdvözlettel: Retter Erzsébet

OLVASÓI LEVÉL

Klapacska

Ezt a szót először egy bányász barátomtól hallottam, szlovák eredetű és a bányászathoz kötődik. Jelentése egy olyan eszközt takar, amelyet régi időkben juharfából készítettek. Ez ott állt minden bánya bejáratánál és ezzel jelezték a műszak (sikta) kezdetét és végét. De erről inkább egy hiteles selmecbányai leírásból; „Az 1681-ben reneszánsz és barokk stílusban készült épületből évszázadokon át hívták a bányászokat munkába, és a klapacska kísérte őket utolsó útjukra is. A „bakter” a torony első emeletén lakott, ahonnan éjjel két óraker ment fel a toronyba a jávordeszkból készített kopogtatót megszólaltatni. Negyedóra hosszat két hangon előbb lassan, majd gyorsabb ütemben – kétszer egyperces szünettel – kopogott. Ez az ébresztő kopogás a város minden részébe elhallatszott. A klapacska hangjára kigyúltak a hegyoldalon az apró bányászházacskák ablakai, majd elindult a völgy irányába a sok száz, pislogó bányamécs. Kezdődött a munka. Fájdalmas kopogása kísérte utolsó útjukra az elhunytakat”.

A régi magyar bányavárosok elmaradhatatlan tartozéka volt a lármafának, kopogónak, klopacsának vagy klapacsának nevezett jelző, riasztó eszköz. Zsinórral felfüggesztett, középen ujjnyi résnyire kivájt tömör juhar pallódeszkából készült, amit kalapáccsal ütögettek. Ott lógott valamennyi akna szájánál, így Selmecbányán is, külön erre a célra épített toronyban.

Azért írom le ezeket a sorokat, mert ez a kemény bányászélet jellemzője manapság néhány baranyai bányásztelepülésen újra megszólalt. Emlékeztetve az utókort a régiek nehéz életére. A maiak tisztelegnek múltjuk előtt. Nem a siktára hív, hanem a végtisztesség megadását jelzi a bányász megemlékezéseken. Ez a gondolatsor vezetett, mint vezérfonal Rákóczifalvára engem, hogy leírjam vagy ismételten szóba hozzam ötletem.

Nagyon tiszteletreméltó, ahogyan a kuruc emlékeket egyesek és egyesületek megjelenítik és ápolják. De a nagy többség legfeljebb évente egy-két alkalommal – vagy akkor sem – rendezvényeken találkozik vele. Javaslatom tudom, hogy anyagi áldozatokba is kerül, de idegenforgalmi szempontból lehet, hogy megéri. A baranyai települések is pályázati pénzek felhasználásával valósították meg. Tehát: valamelyik templomunk tornyából – amelyik felvállalja – Rákóczi fejedelem hangszerét kellene megszólaltatni. Nem élő zenével, hanem elektronikus úton. A megszólalás hosszúsága egy-másfél perc. Például reggel egy friss ébresztő, este egy takarodó jellegű, a kuruc korra emlékeztető és ez szólna minden nap Ezt tovább lehetne színesíteni, mondjuk a hét végén vagy ünnepek alkalmából más motívummal. A részletek kidolgozása, a megvalósíthatóság több és szerteágazó munkát igényel. Ez talán egy turisztikai csalogató is lehet. Gondoltam közreadom, hátha lesz érdeklődő. Ez a tárogató zene – minden nap hallható – egy összekapcsoló erő, egész Rákóczifalva lakosságának a sajátja. Így élhetne tovább bennünk a nagy Fejedelem öröksége. Így csengene egybe a gondolatársítással összehozott két eszköz, amelynek egymáshoz semmi köze sincs. De mégis van. A tárogató – mindenki ismeri – egy nádnyelven fűvös hangszer. Elnevezése valószínű

hangutánzó igéből származik, a töröksíp hangja: tara-tara, tarogató volt, így alakulhatott ki a tárogató. „Magyarországon ma már csak elvétve használják, azonban a kuruc korban betöltött szerepe miatt, amikor állandó résztvevője volt az erdélyi fejedelmek és főúri udvarok ünnepi megmozdulásainak és harci hangszerként használták, magyar hangszernek tekinthető. II. Rákóczi Ferenc kedvenc hangszere volt.” „A tárogatónak az egészen különleges, varázslatos, máshoz nem hasonlítható hangja ejtett rabul, emellett hazámhoz való kötődésemet, és identitásomat is erősíti.” Így vallott a művész Kiss Gy. a hangszeréről. Erős hangja miatt üzenő hangszernek használták, a tárogató hangjára vigadtak, vagy búsultak a kuruc vitézek. Mikor véget ért a szabadságharc az osztrákok az összes hangszert összegyűjtötték és megsemmisítették. Mert tudták, amíg szól a tárogató, addig szól Rákóczi hangja. Minden nemzetnek vannak olyan jelképei, amelyek a történelmének egy-egy szakaszát vagy egész történelmét testesíti meg. Ha felcsendül a Rákóczi nóta, a kurucok szabadság utáni vágya sajdul meg a magyar lelkekben. Hátha még tárogatón szólal meg. A sors úgy adta, hogy Rákóczifalva maga élhet egy olyan lehetőséggel, amely valójában az egész magyarságot megilleti. Ezt nem is lehetőségként hanem városunk elnevezése alapján kötelességként kell felfognunk.

Bauer István

Kisázsia csodái II.

Aligha van város, amely többet tudna mesélni a múltjáról, mint a Belső-Anatóliai Felföldön elhelyezkedő török város, Kónya.

Éppen ezért a múlt esztendő szeptemberében nem kevés kíváncsisággal érkezünk férjemmel együtt a táncoló dervisrend egykori szent városába. A településsel való találkozás természetesen már az első pillanatban a meglepetést kínálta. A hőmérők higanyszálai ugyanis + 35 C° fölé kúsztak. Úgyhogy mire a mevleni derviskolostor azúrkék kupoláját felfedeztük, ugyancsak megizzasztott bennünket a város. A hatalmas fákkal árnyékolt kolostorkertben aztán hamar feledtük a megróbáltatást. A mindenféle pompázó virágok és az itt-ott földbe süppedt sírkövek között sétálva, majd a szerzetesi cellék hűvösében sokkal inkább Celaleddin Rumi életművére összpontosítottunk, mint a forróságra. Ez a XIII. században élt filozófus és költő ugyanis tökéletesen ismerte a Koránt, az iszlám jogot és hagyományokat, a perzsa, az arab és az indiai irodalmat. Nem véletlen, hogy tanítványai, követői síremléke körül alakították ki a Mevleni dervisrend központját.

A dervisrend persze ma már nem működik. Néhány évtizeddel ezelőtt azonban még minden pénteken sor került a kolostorban az Alah-hal való lelki egyesülést célzó szertartásra. Vagyis a hosszú barna, fehér vagy szürke szerzetesi köntösbe öltözött és magas nemezsüveget viselt szerzetesek a zene és a tánc révén adták át magunka a Mindenhatónak. Egyhangú síp- és dobszó mellett előbb gyékényen guggolva elmélkedtek, majd a gyorsuló zene ritmusára táncba kezdtek. Jobb tenyerüket az ég felé, bal tenyerüket pedig a föld felé fordítva saját tengelyük körül forogtak egy órát. Mint említettem a kerengő dervisek rendjét már feloszlatták, de egy kulturális program keretében mégis alkalmunk nyílt a dervistánc megtekintésére. Mondhatom, igazán különleges élményben volt részünk. Mint ahogy nagy élményt jelentett a helyi lakosság életének szemlélése is. Könyában ugyanis az asszonyok, lányok ma is bokáig érő, bő tarka bugyogószerű ruhát, papucsot és fejkendőt viselnek, s ha szabad idejük adódik, rögtön a földre kuporodnak. Mindegy, hogy a kolostorkertben vagy a város valamelyik közterén vannak. A férfiak pedig a kávézóknál teraszán vizipipa duruzsolása mellett engedik át magukat az édes semmittevés örömeinek. Meg is állapítottuk: Arrafelé még igazán tudnak az emberek kikapcsolódni.

2.

A moder török főváros, Ankara, nekem nem tetszett. Fekvése, építészete egyaránt jellegtelen. Nincsen jelentős folyója, tengerpartja és számottevő műemléke. Ráadásul igen magas fekvésű és rendkívül száraz az éghajlata. Szinte csoda, hogy itt-ott árnyas ligetek vagy virágzó parkok tagolják a várost. Mégis van valami ebben a fővárosban, ami rögtön foglyul ejtette a szívemet. Ez pedig nem más, mint az Anatóliai Kulturák Múzeuma.

Már maga a múzeumi épület is érdekes. Egy hajdani sze-

ráj és egy fedett bazar egybekapcsolódásával született meg. A különleges épülettömb széles terméskő falai között aztán a meglepetések tömkelege tárul fel az ember előtt. A páratlanul gazdag gyűjtemény ugyanis keresztmetszetét adja Kisázsia történelmének. Hettiták, asszírok, frigiaiak, görögök és rómaiak élete elevenedik meg előttünk.

Rám talán legnagyobb hatást a frig kiállítási tárgyak gyakorolták.

Ez a nép Krisztus előtt kb. 725 táján alapított birodalmat Közép-Anatóliában. Fővárosuk Gordion volt, s két legismertebb királyuk Gordiosz és Midasz. Igen, Midasz, akinek a nevét mi magyarok, első sorban Ady Endre költészetéből ismerjük. A költő ugyanis egyik jellegzetes „holnapos” versében Midasz király sarjának nevezi magát. De valójában ki is volt ez a király? Azt hiszem joggal mondhatjuk, hogy egyszerre volt történelmi személyiség és mitológiai figura. A múzeumban található gazdag sírlelete azt mutatja, hogy minden idők egyik leggazdagabb uralkodója volt, a görög mítoszokban pedig isteni lényként jelenik meg. A mitológiai hagyomány úgy tartja, hogy Gordiosz phrügiai (frig) király és Kübelé istennő gyermeke volt. Mesés gazdagsággal bírt, mert az egyik görög isten, Dionüszosz, felruházta azzal a joggal, hogy amit megérint, az arannyá változzon. A görög istenek azonban büntették is. Egyik alkalommal, amikor kéretlenül bíraskodni kezdett az aranylanton játszó Apollon és a pásztorsípon tilinkózó Pán közötti zenei versenyen, az istenek szármáfülekét növesztették a fejére. Ezért emlegeti Ady Endre a már említett versében szármáfüles királyként.

3.

Manapság, amikor jól kiépített utak szelik át az Anatóliai magasföldet, szinte el sem lehet képzelni, milyen lehetett utazni arrafelé, amikor csak a végtelen ég borult az utas fölé. A kietlen, kopár vidék ugyanis pihenésre alkalmas helyet nem nagyon kínált. A gyér növényzet, az alacsony növésű fűfélék és a vézna cserjék menedéket nem adtak. Pedig utasok-kalmárok, teherhordók, zarándokok, eszelős dervisek, haramiak és katonák mindenkor jártak arrafelé. Elég csak arra utalnunk, hogy az ókori Selyemút és a perzsa Királyi út a magasföldön vezettek keresztül. Így aztán nem csoda, hogy amikor a szeldzsuk törökök kezére került a vidék, ők lázas építkezésbe kezdtek.

Bizonyos távolságokra egymástól felépítették a hánokat, vagyis a karavánszerájokat. Ankarából Aksarayba haladba, illetve Aksarayból Kónyába tartva jobb-rosszabb állapotban több tucat karavánszerájt figyelhettünk meg. Sultanhaniban pedig látogatás is tettünk egy épen marad hánban.

A hatalmas négyszög alakú erődítményszerű épületbe egy gyönyörű faragott kapun át jutottunk be. A tágas, kövezett udvaron egykor tevék, kocsik, áruval megrakott szekerek éjszakáztak, a bolthajtásos cellákban pedig az utasok várták a hajnalt. Az ablak nélküli szobákban – odúknak nevezték őket – a falak melletti heverőkön aludtak a megfáradt utasok.

KITEKINTÉS A NAGYVILÁGBA

Persze ha éppen nem a bogarakkal, poloskákkal viaskodtak. Aztán amikor pirkadni kezdett, mozgolódni kezdett a vándor népség. Az udvar közepén álló mecsetben elvégezték a hajnali imát, s kiabálás, korbácscsattogás és tevegőség közepette továbbálltak.

Csak az udvar fényesre csiszolódott kövei a megmondható, hogy az évszázadok alatt hányan fordultak meg a falak között.

/folytatjuk/

Czirmayné Kocsis Róza

Ankara - Anatóliai Kultúrák Múzeuma

Mevlana - múzeum udvara

Sultanhani - Karavánszeráj

Kerengő derviserk

Hullámos papagáj

Ausztráliából került Európába és a világ talán valamennyi országát meghódította ez a csöppnyi kis madárka. Legalább is a hobbiállat-kedvelők, s azon belül is a madarászok körét. A leggyakoribb, s egyben a legegyszerűbb, könnyen tartható madár.

Hihetetlen színváltozatokban fordul elő, mivel az eredeti zöldes-sárga színkeveréket a tenyésztők tudatosan megváltoztatták. Ma már a szivárvány szinte minden színében pompáznak.

A hullámos papagáj nemét az orra körül kiemelkedő dudor színe árulja el, teljes bizonyossággal kifejlett korban.

Fiatal korban egyforma enyhe húslila, vagy rózsaszínű. Később, 3-4 hónapos kortól vált színt, mégpedig a hímeknek szép égszínkékre, a tojóknak fehér színűre. Idős korban aztán megint gyakran hasonló lesz az orrdudor színe, sötétbarna.

Egy éves korban érdemes párba állítani őket. Előnyösebb, ha több példányt tartunk együtt és így ők választanak párt maguknak.

Lehet nagy volierben tartani több párt is, de ilyenkor gyakran összevesznek az odukon és bizony a fiókák látják a kárát. Megölik az idegen fészekaljait és a tojók is összecsipkodják egymást.

Kétnaponta tojik egy tojást, összesen 9 db-ot. Az utolsó tojásnál már az első ki is kel. S így oldja meg a természet, hogy ne egyszerre legyen 9 fióka a kicsi oduban.

A legkisebb mire kikel, az elsőnek született (18 napja) már tollasan elhagyja az odut.

A szülők felváltva kotlanak és etetik a kicsiket.

Először a legnagyobb kap enni és utoljára a legkisebb.

Az éppen kibújt fiókákat lehet könnyen kézhez szoktatni, minden nap kézbevenni.

Eleségük nagyrészt vörösköles, fehérköles, fénymag, zab. Emelett rengeteg zöldfélést is fogyaszt! Saláta, tyúkhúr, sárgarépa, alma, körte, stb.

Költés idején fontos, hogy ne csak mageleség legyen, hanem lágyeleség is: főtt tojás, áztatott kenyér (vízben) kinyomkodva, reszelt alma,

keksz, babapiskóta, stb.

A gondoskodást meghálálja, de vegyük figyelembe, hogy az őshazájában, Ausztráliában ő óriási csapatokban él és így érzi jól magát. Tehát ne tartsuk egyedül!

A lakásban tartott madár ezért szereti a ricsajt, rádió, TV hangját, a zenét, vagy hangos beszélgetést.

Lehetőleg legalább fejmagasságban helyezzük el a ketreccét és a lehető legnagyobb legyen, hogy repdeshessen kedvére. Ha kiengedjük a szobában, az ablakokat függönyözzük be, mert nekirepül és megsérül.

Huzatba vagy tűző napra ne tegyük.

Lassan kell szoktatni a helyváltoztatáshoz, úgy értem, ha szobából szabadba, vagy vissza helyezzük. Bár az állandóan kint tartott egyedek akár át is telelnek, csak zárt odu, öl legyen biztosítva.

A költőodu 20 x 20 cm-es alapterületű, 25 cm magas fedett legyen, oldalán búvónyílással, előtte ülőfa. Az odu alján finom forgács, 2 ujjnyi legyen.

Leggyakoribb betegsége a csőr és lábak „varasodása”. Ami tulajdonképp atkák jelenlétét mutatja. Pörkösödik, varasodik a lábón és orr körül a bőr. Ecseteléssel könnyen gyógyítható. (Állatgyógyászati szerekek)

10 évet is gyakran megél.

Szeressük és vigyázzunk rá!

Ulviczki György

A VÍZILABDÁBAN MI VAGYUNK A CSÁSZÁROK...!

Biztosan hallották már ezt a szlogent egy közkedvelt reklámból.

Cikkemben ezúttal szeretnék Önöknek bemutatni két igen aktív fiatalembert, kik nemcsak jól tanulnak, de kiválóan sportolnak ilyen fiatalon!

Szóljon a cikk sikereikről, eddigi igen tartalmas életútjukról.

Névjegy:

Vitek István 1996. 09.02.

Menkó Gábor 1996.10.17.

MPZS.: Mikor kezdtétek el a vízilabda alapjait, az úszást elsajátítani?

I.: 7 évesen tanultam meg úszni.

G.: 7,5 évesen tanultam én is meg úszni. Mind a ketten Cseh Sándornál tanultunk, majd fél évvel később kezdtük el a vízilabda edzéseket.

MPZS.: Miért a vízilabda?

G.: Egy úszóedző beszélt a szüleimmel, hogy mehetnék versenyszerűen úszni, de én nem akartam, így jött a vízilabda. Játékosabb sport, mintha csak úsztam volna.

I.: A focit hagytam abba és fordultam a vízilabda felé.

MPZS.: Milyen eredményeket értetek el? 2007-8-as vidéki gyermek utánpótlás vízilabda bajnokságon III. hely. Tavaly ugyanezen a rangadón IV. hely. Diákolimpián úszás kategóriában is a szép eredményeitekről hallani.

I.: Igen, nekem 100 m hátton úszásban városi versenyen I. hely, megyei versenyen IV. hely. 100 m gyorsúszás versenyében megyei szinten IV. hely és X. hely.

G.: 50 m mellúszás számában I. hely a városi versenyen, itt még 100 m gyorsúszásban III. hely. A megyei versenyen 100 m gyorsban III., 100 m mellen III. hely.

Itt meg kell említsük, hogy a fiúk az idei versenyeken is már szép eredményeket értek el. A fiúk nemcsak kiválóan és kitartóan sportolnak, de a tanulmányi eredményeiken sincs emmi kivetni való, hiszen kitűnő a bizonyítványuk és a tanulmányi versenyek is igen szép eredményeket értek el.

Muhi Zoltán a gyermekkorosztály edzője foglalkozik a fiúkkal.

Mióta lerombolták a régi Damjanich uszodát (sokak nem tetszésére, tiltakozására, de hát ez Magyarország), azóta a Tiszaliget uszodában kapott helyet a közkedvelt sportág és külön medencét is építettek nekik.

A fiúknak heti 6 edzésük van. 1 óra úszás, 1 óra labdajáték!! (Ha valakinek, mint általában az úszóknak problémája a fülfájás, nem hiányozhat, megoldják, hogy ne érje víz, addig mást csinál.)

MPZS.: Meséljete egy pár mondatban arról, hogy milyen pozícióban vagytok a csapatban, mi a „tisztelet”?

I.: B EKK: - magyarul, hogy a kedves olvasó is értse – EMBERFOGÓ POZÍCIÓ. Támadásnál irányító. Átlátni mi van a pályán.

G.: JOBB SZÉLSŐ (ROSSZ KÉZ). Gyors úszás, támadás, minden hozzá tartozik.

MPZS.: Van példaképetek a vízivilágból?

Nincs, de büszkék vagyunk a vízilabdában lévő összes

sportolóra – válaszolják a fiúk.

MPZS.: Mikor kezdődik a bajnokság?

Március 14-én. 18 fordulóból áll majd és budapesti csapattal kezdünk.

MPZS.: Kemény meccsre számíthatok?

Hát igen! A pesti klubok mások, mint a vidéken működőek – veszi át a szót Menkó Sándor, Gábor édesapja. – Több a pénz, a gyerek és kimondottan vízilabda szakiskolák is vannak. Még a szülői háttérrel is figyelembe veszik.

MPZS.: Milyen jövőbeli terveitek vannak?

G.: Tolmács szeretnék lenni és a vízilabdát folytatni.

I.: Jogi tanulmányok és szintén e sport folytatása.

Köszönöm a beszélgetést és sok sikert kívánok nektek, csak így tovább!

Úgy gondoltam cikkem befejezéséhez egy tapasztalt vízilabdázót is megkérdezek, hogy ő hogyan látja a mai eredményeket fiatal tehetségeinknél. Így jutottam ifj. Cseh Sándorhoz (1976.09.05.), ki fiatal kora ellenére már a Szolnoki OB. I. férfi csapat vezető edzője.

Játszott már több magyar csapatban (Szolnok, Eger, Bp.), de több külföldi csapat játékát is erősítette már, mint Olaszország, svájci, németországi és szaúd-arábiai csapatoknál.

MPZS.: Mit gondolsz, hogy lehetne még több gyermeket motiválni e szép sport felé? (Bár 90 %-ban ez a szülő feladata.)

CSS.: Motiváció, rendkívül jó a gyerekeknek a vízben való mozgás. Nagyon jól fejleszti a tüdőt, izmokat, akarat-erőt, kitartást. Később jót tesz a fiataloknak szabályok alapján egy közösségben, csapatban sportolni.

Legvégül, ha valaki tehetséges, kitartó, akár aktív sportoló is válhat belőle.

Ehhez motivációt adhat a magyar válogatott szereplése (olimpiai), de a városi csapat országos bajnokságon való részvétele is.

Mióta a Szolnoki Főiskola támogatja a felnőtt csapatot, akár a továbbtanulásban is segíthet a sport a fiataloknak.

Emellett megfigyelhető, hogy jó közösséget alkotnak, ill. életre szóló barátságot köthetnek a csapaton belül.

MPZS.: A vízilabda egyesület keresi-e a lehetőségeket (anyagi, ill. személyi forrásokat), hogy az utánpótlásban is kiemelkedő játékosokat képezetnek ki.

CSS.: Igen, folyamatosan, mivel a tárgyi és személyi lehetőségek adottak már, csak a sportolni vágyó gyerekeket várjuk. Terveinkben további fejlesztések, még több gyermek toborzása a cél, és egyre nagyobb utánpótlási bázis kialakítása is szerepel.

Az egyesület is keresi a működéshez szükséges forrásokat. Bárki segítségét szívesen vesszük. (www.vizilabdaszolnok.hu)

MPZS.: Mit üzensz a fiúknak?

CSS.: Ha megvan a cél, amit kitűztek maguk elé, sose tévesszék szem elől!

Köszönöm a beszélgetést.

MPZS

Vendégünk volt

A rákóczi falvai Bocs D' Art Galéria 39. kiállítása az „Édes Magyarország” címet kapta.

Erdős Hanna olimpiai bajnok mestercukrász díjnyertes munkáit csodálhatja meg a látogató 2010. február 12. és március 24.-e között.

A megnyitó után megszólítottam Hannát, hogy egy kicsit áruljon el önmagáról, életéről és munkásságáról.

U.Gy.: Beszéljünk talán először a kezdetekről! Hol végeztet iskolai tanulmányaidat?

E.H.: 1994.-ben Szolnokon végeztem el a Pálffy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskolát. 1995-ben cukrásztanulónként Gyulán, a Göndöcs Benedek Szakképző iskolában, Lindenderger Lajos gyulai cukrászmester „műhelyében” tanultam a szakmát. A cukrászvizsgát 1997-ben tettem le. Ezután ugyanebben az iskolában Prohászka Béla mesterszakács tanítványaként tanultam ki az újabb szakmát, s 2000-ben végeztem.

U.Gy.: Hol sikerült először munkahelyet találnod?

E.H.: Először Tiszaföldváron dolgoztam cukrászként 2 évet, majd 2001-től 2004-ig szakácsként egy étteremben. Majd ezután kezdtem el az eredeti szakmámban dolgozni vegyészként a martfői Bunge Zrt. laborjában.

U.Gy.: Mikor érezted azt, hogy többre vagy hivatott mint hogy nap mint nap robotolj egy unalmas munkahelyen.

E.H.: Először 1998-ban kezdtem a versengést, az első érmet 2000-ben nyertem el. Azóta szinte minden versenyen elindulok, 90 %-os érmes helyezést érek el.

U.Gy.: Mikor érezted, hogy ez valóban a Te világod és van keresnivalód a pályán?

E.H.: 2006-ban kezdtem el a versenyszervezést. Pelikán Kupa néven rendeztünk két segítőmmel gasztronómiai versenyt Szolnokon. 2009-ben a IV. Pelikán Kupán már 105 versenymunkával az egész országból jöttek cukrászok és szakácsok a megmérettetésre. Ahogy sorra jöttek az elismerések, érmeik, kupák, különdíjak, úgy erősödött meg bennem ez a

gondolat, haladni tovább ezen az úton és még tovább fejleszteni magamat. Idén március 20-án lesz az V. Pelikán Kupa, a szolnoki Főiskola Campusában, ez a legközelebbi feladat amire összpontosítanom kell.

U.Gy.: Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?

E.H.: Természetesen a 2008-as IKA Szakácsolimpiai aranyéremre, amelyet Erfurtban nyertem! De ugyanúgy büszke vagyok a Miniszteri Elismerő Oklevélre is.

U.Gy.: Előtte egy hosszú lista van, amelyen föl van sorolva a rengeteg díj, kitüntetés. Ha leírnám mindet, egy oldalt biztosan kitöltene. Összeszámoltad már a kitüntetéseidet?

E.H.: Hát őszintén még nem, de közelít a 100 –hoz.

U.Gy.: Hogyan lehet ezt elérni, hogy valaki ilyen fiatalon közel 10 év alatt mindezt elérje. Mennyit dolgozol naponta?

E.H.: Az igazság az, hogy az eredmények eléréséhez valóban nagyon sokat kellett dolgoznom. Gyakran előfordul hogy mindössze néhány órát alszom csak éjszaka, főleg a versenyek előtti időszakban.

U.Gy.: Van-e segítséged, vagy „egyedül valósítod meg önmagadat”? –/ ami manapság nagy divat a hölgyek körében./

E.H.: Nem, nem egyedül vagyok. Van egy csodálatos párom, aki mindenben segít nekem, Péter Lajosnak hívják. Bár Ő nem szeret szerepelni, de a biztos hátteret, alapot nyújtja nekem, hisz ezt a fajta munkát egyedül nem is bírná csinálni az ember. A szakmában is az állandó segítőm.

U.Gy.: Jut-e időd pihenésre, hobbitra?

E.H.: Az idő nagy úr, s bizony abból nekem is nagyon kevés marad! De azért van egy közös hobbinak a párommal. A diszmadártartás és tenyésztés. Rengeteg különleges madarat tartunk, s a legnagyobb öröm az, ha sikerül szaporulatot is felnevelnünk.

U.Gy.: Hogyan kerültél kapcsolatba a Macimúzeummal?

E.H.: Barátaimmal beszélgetés közben hallottam róla először és nagyon kíváncsi lettem rá. Amikor eljöttem először a macik közé, akkor kaptam a lehetőséget, hogy kiállíthassak nálatok is a munkáimból, s örömmel elfogadtam hiszen méltó és magas színvonalú gyűjtemény mellett mutathatom be önmagamot!

Nagyon köszönöm az interjút és további sok sikert kívánok Neked a munkához és a magán életedhez egyaránt.

*A riportot készítette: Ulviczki György
a Macimúzeum munkatársa*

Szerkesztőségünk a Rákóczi Lap-ban pártok „kampányhírdetéseit” közli, hirdetési tarifánk befizetése esetén.

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)
Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:
Balázs Antal, Czirmayné Kocsis Róza, Császiné Csáti Réka,
Farkas Imre, Hably Dóra, Hegedűs Linda (HL), Jobbágyiné Ince Erzsébet,
Kövér Nikolett, Majorné Pásztor Zsuzsanna, Ulviczki György,
Urbánné Kelemen Rózsa

Önkormányzati hírek: Mikó Bernadett
Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet
A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó (előfizetés: Bíró Tibor vállalkozónál, 06/20/2226-774).
Rákóczi Lap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:
Tel.: 06/20/3917-444, **e-mail:** rakoczilap@freemail.hu
A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő városi hivatalos honlapon:

www.rakoczifalva.hu

ISSN 2060-6079

BOCS D'Art Galéria XXXIX. kiállítása

„Édes Magyarország”

Erdős Hanna
olimpiai bajnok mestercukrász
díjnyertes munkái megtekinthetők
2010. március 24-ig a Macimúzeumban.
(fotók a megnyitón készültek)

Farsang az iskolában

